

Νέο δάνειο, νέο
–πιο εφιαλτικό–
Μνημόνιο

ΣΕΛΙΔΑ 9

Τελευταίοι
ελιγμοί πριν τη
νέα λαιλαπα

ΣΕΛΙΔΑ 3

Η μεγάλη
ληστεία από το
χρηματιστικό
κεφάλαιο

Από το 1997 μέχρι το
2008 το χρέος αυξήθηκε
κατά 147,5 δισ. ευρώ και
πληρώσαμε για
τοκοχρεούσια 386 δισ.
ευρώ

ΣΕΛΙΔΑ 8

Η πλατεία ήταν
γεμάτη μ' αυτό
το κάτι που
θυμίζει
αυταπάτη

ΣΕΛΙΔΑ 16

Το ολοήμερο
παιδοφυλακτήριο
και τότε και
τώρα στην
υπηρεσία των
αναγκών της
αγοράς εργασίας

ΣΕΛΙΔΑ 11

Καταδίκασαν σε
αργό θάνατο τον
Σάββα Ξηρό

ΣΕΛΙΔΑ 13

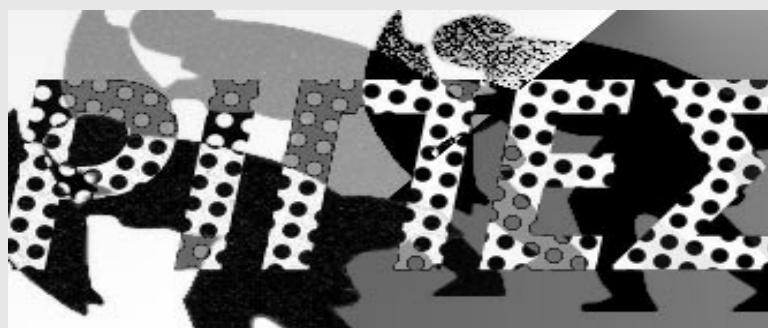

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ «ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗ»
Οργάνωσε πολιτικά
την τάξη σου

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

11/6/1943: Ομάδα άγγλων σαμποτέρ ανατινάζει τη γέφυρα του Ασωπού 11/6/1962: Καθιερώνονται αργοτοκές συντάξεις στην Ελλάδα 11/6/1969: Εκρήξη βόμβας (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβο», τέσσερις τραυματίες 11/6/1984: Θάνατος Ενρίκο Μπερλίγκοκουρ 11/6/2003: Ο Δημήτρης Αθραμπόπουλος διαλύει το Κόμμα Ελευθέρων Πολιτών 11/6/2004: Θάνατος Ξενοφώντα Ζολώτα (100 ετών) 12/6: Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας, Φιλιανίδα: Ημέρα Ελσίνι (1550), Φιλιππίνες: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898) 12/6/1975: Η Ελλάδα υποβάλλει αίτηση ένταξης στην ΕΟΚ 12/6/1985: Το αμερικανικό Κογκρέσο εγκρίνει οικονομική βοήθεια 27 εκατομμυρίων δολαρίων στους Κόντρας (Νικαράγουα) 12/6/1986: Η Νότια Αφρική κηρύσσεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω φυλετικών ταραχών 13/6: Ρωσία: Ημέρα ανεξαρτησίας 13/6/1910: Σοβιερά επεισόδια μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων στη Σμύρνη 13/6/1964: Ο Νέλσον Μαντέλα καταδικάζεται σε ισόβια από το ρατσιστικό καθεστώς της Νοτίου Αφρικής 13/6/1969: Βόμβα σε είσοδο πολυκατοικίας στη Βουκουρεστίου, τέσσερις τραυματίες 13/6/1989: Βόμβες στον πέμπτο όρφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοικησης και στην Εφορία της Νίκαιας (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα εθελοντή αιμοδότη, ημέρα bloggers, ΗΠΑ, Δανία: Ημέρα σημαίας 14/6/1903: Διατάσσεται η ελεύθερη εισαγωγή ελληνικών εφημερίδων στην Τουρκία 14/6/1928: Γεννιέται ο Ernesto (Che) Guevara de la Serna 14/6/2000: Συνοριοφύλακες πυροβολούν και σκοτώνουν μετανάστη στον Έβρο 15/6: Ημέρα γονιμότητας 15/6/1905: Στασιάζει το πλήρωμα του καταδρομικού «Ποτέμκιν» 15/6/1935: Στρατιωτικός νόμος στην Ομάχα για να αντιμετωπιστούν απεργιακές κινητοποιήσεις 15/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 15/6/1972: Συλλαμβάνονται τέσσερα μέλη του «Κίνηματος 20ής Οκτωβρίου» 15/6/1994: Ο Κωντής Στεφανόπουλος διαλύει τη «Δημοκρατική Ανανέωση» 15/6/1998: Αστυνομικοί σκοτώνουν νεαρό Αλβανό στα Μέγαρα 15/6/2000: Ο συνοριακός φρουρός Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιοβάλ Μπατζάρ στο Μεγάλο Δέρειο Έβρου 16/6: Ημέρα συμπαράστασης στους μαύρους της νότιας Αφρικής 16/6/1929: Συνεχίζεται η απεργία των λιμενεργατών στον Πειραιά με αιματηρές συγκρούσεις και συλλήψεις 16/6/1952: Γέννηση Γιώργου Παπανδρέου (St Paul – Minnesota) 16/6/1955: Αποτυχημένο πραξικότημα στην Αργεντινή, 160 νεκροί 16/6/1960: Είκοσι χιλιάδες αριστεροί καταλαμβάνουν με έφορο την ιαπωνική βουλή, 870 τραυματίες 17/6: Ημέρα κατά της ερημοποίησης και της λειψυδρίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1972: Δημοσιοποίηση του σκανδάλου Watergate από την εφημερίδα «Washington Post» 17/6/1988: Αποφυλακίζεται ο Κλάουζ Γίνσχε (RAF) μετά από δεκαέξι χρόνια φυλάκιση και αποκήρυξη της τρομοκρατίας.

● Το αν οι επικοινωνιακοί σύμβουλοι του Μαξίμου είναι μακριά νυχτωμένοι μας αφήνει παγερά αδιάφορους ●●● Το προεκλογικό τύπου προπαγανδιστικό βιντεάκι, με τα... επιτεύγματα της κυβέρνησης, που έβγαλαν είναι κάπι πολύ πάνω από προπαγανδιστική αστοχία ●●● Είναι πρόκληση για τον ελληνικό λαό ●●● Ο Παπανδρέου και οι «κηπουροί» του μας φτύνουν κατάμουτρα ●●● Με νοοτροπία αυτοκράτορα του μεσαίωνα ●●● Οι μούτες εκατοντάδων χιλιάδων ανδρώπων είναι μια απάντηση σ' αυτή την πρόκληση ●●● Αναγκαία, όχι όμως και ικανή ●●● ● Ανεμος εξέγερσης πρέπει να πνεύσει ●●● Και η εξέγερση δεν γίνεται με μούτες, κατασφρολικά και σφυρίχτρες ●●● Πάνε οι εποχές των υπουργικών συμβουλίων σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση ●●● Το σόου «Η ώρα του Γιωργάκη» έλαβε άδιλο τέλος ●●● Σαν σίριαλ με δεαματικότητα υπό το μηδέν ●●● Εκνευρίστηκε η κυβέρνηση και κατήγγειλε τα ΜΜΕ ότι παραπληροφορούν! ●●● Πλήρης απώλεια ψυχραιμίας ή αλλιώς

πανικός ●●● Και αχαριστία ●●● Η αρχή του τέλους για τη δυναστεία Παπανδρέου ●●● Πονάνε, ωρέ Πεταλωτή τα παλικάρια; ●●● Υστεριάζονται; ●●● Και καλά στην Αργυρούπολη, αλλά και στο Αγρίνιο; ●●● Πεταλωτή μαλάκα, δεν ήρθαμε για πλάκα ●●● Δεν το λέμε εμείς, στο Αγρίνιο το φώναζαν ●●● Είχαν και τραγουδάκι: Πεταλωτή, Πεταλωτή, πώς θα φτάσεις στη Βουλή; ●●● Εγώ δεν φοβάμαι, δα βγω από την πόρτα, έλεγε στην Αργυρούπολη ●●● Για να βγει στο τέλος από πίσω και μεταφεισμένος ●●● Οι βουλευτές που φοβούνται είναι

ντιντήδες, δήλωσε ο Μεϊμαράκης ●●● Και για όσους δεν κατάλαβαν το ντιντήδες συμπλήρωσε: φλώροι, φλούφληδες, σαλονάτοι ●●● Σιγά, ρε τσουρόμαγκα, μη σου φύγει κάνας πόντος απ' το καλό σύν ●●● «Να είμαστε όλες/όλοι σήμερα στις 18:00 στο Σύνταγμα (Αμαλίας & Οδωνος) για να ανατρέψουμε τη χούντα κυβέρνησης ΕΕ-ΔΝΤ» ●●● Μήνυμα που έστειλε στα μέλη του ο Σύλλογος Εργαζόμενων στα Φροντιστήρια Καδηγητών ●●● Ζητάται σοβαρότητα ●●● Και οι παπάδες του χουντο-Αμβρόσιου με πορεία στο Σύνταγμα ●●● Οπότε ακού-

◆ Ως «στρατηγική επιλογή» όρισε την «παραμονή στο ευρώ» ο Γ. Παπανδρέου, μιλώντας στο «άπαντο» υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Δευτέρας. Δικαιώθηκε έτσι η Αλ. Παπαρήγα, που δήλωσε την περασμένη εβδομάδα ότι η έξοδος από το ευρώ και η επιστροφή στη δραχμή στις παρούσες συνθήκες θα ήταν καταστροφική. Είδατε που υπάρχει τελικά πεδίο εθνικής συνεννόησης;

◆ Τεράστια πρόσδοση σημειώθηκε στις μεθόδους διαφυγής υπουργών από δημόσιους χώρους. Στα Ιλίσια, η υφυπουργός Νταλάρα φυγοδεύτηκε πάνω σε αστυνομική μοτοσικλέτα, φορώντας κράνος αστυνομικού. Μια άλλη μοτοσικλέτα έπεσε μαρσάροντας πάνω στον κόσμο, ο κόσμος αναγκαστικά τραβήγτηκε στην άκρη και οι δυο μοτοσικλέτες έφυγον. Κάτι

Στη μνήμη του πρώρων χαμένου Παναγιώτη Καπετανέα η οικογένειά του πρόσφερε 40 ευρώ στην «Κόντρα».

ροχάλες που έφυγαν λέρωσαν μόνο το κράνος και τη λευκή πουκαμίσα της υφυπουργού, η οποία ανέμιζε καθώς οι μοτοσικλέτες απομακρύνονταν με ιλιγγιώδη ταχύτητα από το χώρο. Η συγκεκριμένη μέθοδος διαφυγής επιλέχτηκε διότι η προηγηθείσα επίθεση των ΜΑΤ στους αρχικά λίγους συγκεντρωμένους όχι μόνο δεν κατάφερε να τους διαλύσει, αλλά αντίθετα τους πολλαπλασίασε.

◆ Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου του Περισσού για τη φιλολογία περί διαφωνούντων βουλευτών του ΠΑΣΟΚ αναφέρει: «Οποιος μετάνιωσε για τη στήριξη που πα-

ρείχε στα βάρβαρα μέτρα που τσακίζουν το λαό και στηρίζουν την πλουτοκρατία και δεν θέλει πια να είναι συνένοχος παραπετέται και περνάει με το λαϊκό κίνημα. Ολα τα άλλα είναι κόλπα του Χατζηαβάτη για να ελπίζουν οι χριστιανοδομένοι ψηφοφόροι τους στο δήθεν καλό ΠΑΣΟΚ». Γιατί καλούν τους διαφωνούντες να παραπετθούν και όχι να καταφηρίσουν το Μεσοπρόθεσμο, ρίχνοντας την κυβέρνηση; Παραπομένοι θα αντικαταστούν από άλλους και ο Γραπτή ήταν η ανακοίνωση, άρα μελετήθηκε προηγουμένως. Απλά, προσφέρει και πάλι τον οβολό του υπέρ της πολιτικής σταθερότητας του συστήματος.

ναι τελειωμένοι, θα μπορέσουν να διασωθούν πολιτικά και να εμφανιστούν ως το «καλό ΠΑΣΟΚ» στο μέλλον. Να μην το πρόσεξε αυτό ο Περισσός αποκλείται. Γραπτή ήταν η ανακοίνωση, άρα μελετήθηκε προηγουμένως. Απλά, προσφέρει και πάλι τον οβολό του υπέρ της πολιτικής σταθερότητας του συστήματος.

Σήμερα, διακινεύεται από τις αποφάσεις μας, αλλά και από την εν γένει στάση μας μέχρι το Συμβούλιο Κορυφής η ίδια η πατρίδα μας και το μέλλον της, καθώς η διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας δεν έχει ολοκληρωθεί. Ακολουθούν κρίσιμες μέρες και εβδομάδες.

Γ.Α. Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Για μια ακόμη φορά καλώ τις πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα να αποτελέσουν τις τοπικές διαφωνίες τους και να υιοθετήσουν τις βασικές πολιτικές και συνιστώσες του προγράμματος, για το καλό της χώρας, της ανάπτυξης και της αποσχόλησης.

Ολι Ρεν
Οποιος οδηγήσει τη χώρα σε εκλογές είναι σαν να της δίνει σπρωξία στον γκρεμό.
Γιάννης Ραγκούσης

Η Ελλάδα βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι και δεν έχει καρό για χάσιμο. Τώρα δεν είναι η κατάλληλη στιγμή να επιβραδύνει. Χωρίς περαιτέρω μεταρρυθμίσεις, η εξισορρόπηση της οικονομίας θα πρέπει να γίνει μέσω των χαμηλότερων εισοδημάτων.

Μπομπ Τράα (εκπρόσωπος ΔΝΤ στην Ελλάδα)
Μόνο αφότου οι ευρωπαϊκές τράπεζες θα έχουν ενισχύσει την κεφαλαιακή τους επάρκεια μπορεί να προχωρήσει η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους δεν αποτελεί επιλογή.

Bloomberg
Το πρόγραμμα που εφαρμόζεται στην Ελλάδα πάει πολύ καλύτερα απ' ότι νομίζουν με-

ρικοί και πολλοί στόχοι έχουν ήδη επιτευχθεί.
Πολ Τόμεν (ΔΝΤ)
Οι Ελληνες χρειάζονται περισσότερα χρήματα - και θα τα πά

Τελευταίοι ελιγμοί πριν τη νέα λαίλαπα

Την Παρασκευή 3 Ιουνίου, ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε ένα σύντομο δελτίο Τύπου, στο οποίο έγραφε ότι ολοκληρώθηκαν θετικά οι συζητήσεις με την τρόικα και ότι «τα σχετικά κείμενα θα συζητηθούν τις επόμενες ημέρες για την οριστικοποίησή τους και τελιούν υπό την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, πριν κατατεθούν στη Βουλή». Τη Δευτέρα, στο «άτυπο» υπουργικό συμβούλιο, ο Παπανδρέου είπε ότι η διαπραγμάτευση είναι ανοιχτή και θα κρατήσει μέχρι και τη σύνοδο κορυφής της 21ης Ιουνής. Ταυτόχρονα, ο Πεταλωτής διέρρευσε στους δημοσιογράφους, ότι αλλάζει και πάλι το χρονοδιάγραμμα ψήφισης του Μεσοπρόθεσμου, το οποίο θα ψηφιστεί μετά τη σύνοδο κορυφής, επειδή πριν... δεν προλαβαίνουν. Είναι φανερό ότι φοβούνται τον κόσμο που έχει βγει στις πλατείες. Αυτός ο κόσμος, παρά τα δυο «όχι» που διακηρύσσει (όχι κόμματα, όχι βία), αποτελεί στεγνό μπαρούτι που μπορεί να πάρει φωτιά με μια σπίθια. Δεν θέλει και πολύ να ξεχθεί και να σαρώσει τα πάντα, αν οι σημειενές αυτοπάτες του διαλυθούν. Περιμένουν, λοιπόν, πρώτα να φύγει ο κόσμος από τις πλατείες, να πάξει τον εκτονωτικό ρόλο της και η 24ωρη απεργία της 15ης Ιουνής, και μετά να ψηφίσουν το Μεσοπρόθεσμο και να ανακοινώσουν τα πρώτα μέτρα του.

Στο μεταξύ, συνεχίζουν το παιχνίδι της κινδυνολογίας, με τη συμμετοχή και των αξιωματούχων των Βρυξελλών. «Χωρίς συναίνεση δεν μπορεί να υπάρξει λύση (...) οι Ελληνες δεν μπορούν να ζητούν βοήθεια από τους άλλους, όταν δεν έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους», είπε ο Γιούνκερ, μιλώντας στην οικονομική επιτροπή του Ευρωκοινοβουλίου. Συμπλήρωσε, δε, ότι δεν ανησυχεί για την Ιρλανδία και την Πορτογαλία, γιατί εκεί «κοι πολιτικές δινάμεις αντελήθησαν πως προέχει η σωτηρία της χώρας», αλλά για την Ελλάδα φοβάται πως «δε θα φθάσουμε σε λιμάνι». Με σκαιότατο τρόπο Φαν Ρομπάι και Μπαρόζο τα έψαλαν και στον -ομοιδέατη τους, κατά τα άλλα- Σαμαρά, ο οποίος πραγματοποίησε ευρωπαϊκή περιοδεία για να εξηγήσει τη στάση του, σαν καλός υπήκοος της αυτοκρατορίας των Βρυξελλών. «Ζήτησα επειγόντως από τον κ. Σαμαρά να φανεί συνεργάσιμος», προκειμένου να εφαρμοστεί «το ισχυρό και φιλόδοξο πρόγραμμα προσαρμογής, όπως πρότεινε η αποστολή της τρόικας», δήλωσε σε γραπτό κείμενο που διένειμε ο Φαν Ρομπάι. Ο Μπαρόζο δήλωσε ότι ζήτησε από τον Α. Σαμαρά «καν δεσμευτεί στην επίτευξη ευρείας εθνικής συναίνεσης, ώτας ώστε η Ελλάδα να μπορέσει να αντιμετωπίσει με τον τρόπο αποφασιστικό και αποτελεσματικό τρόπο τις σημεινές ιστορικές προκλήσεις για την αποκατάσταση των δημόσιων οικονομικών της», ενώ χαρακτήρισε κρίσιμη την «ευρεία πολιτική και κοι-

νωνική στήριξη στα μεταρρυθμιστικά μέτρα».

Στόχος, φυσικά, δεν είναι οι πολιτικές δινάμεις -διαίτερα η αξιωματική αντιπολίτευση- οι οποίες δεν βάζουν κανένα πρόσκομμα στην κυβέρνηση, αλλά ο ελληνικός λαός που έχει βγει στα κεραμίδια. «Χρειάζεται πειθαρχία για να πρωθηθούν αυτά τα ζητήματα και ον δεν υπάρξει πρόσδοση δεν προκειται να εκταφιευθεί η δύση του Ιουνίου», είπε στη συνεδρίαση της επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου ο Ρεν, για να συνεχίσει: «Η δουλειά μου είναι να πείσω τα κράτη που δανείζουν την Ελλάδα, ούτως ώστε να ξεπεράσει τις οικονομικές δυσκολίες. Το καθήκον μου δεν είναι πάντα εύκολο, γιατί υπάρχει ακόμα ένα κενό αξιοποίησης που αφορά την Ελλάδα, παρ' όλο που τον πρώτο χρόνο υπήρχε σημαντικής του κυβερνώντος κόμματος (ΚΤΕ Οικονομικών και Πολιτικό Συμβούλιο), για να εκτονωθούν βουλευτές

πράγματα δεν έγιναν σε πλήρη ευθυγράμμιση με το Μνημόνιο και γ' αυτό υπάρχουν πολλές αμφιβολίες από τους υπουργούς των άλλων κρατών - μελών, όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος. Αυτός είναι ο λόγος που ζήτησα διακομματική συναίνεση και πιστεύω είναι ακόμα πιο βάσιμο, ειδικά όταν διακυβεύεται το μελλοντικής έρευνας της χώρας, τότε χρειάζεται εθνική ενότητα για να σώσει την οικονομία της χώρας. Αφού έγινε στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία, γιατί όχι στην Ελλάδα; Αυτό είναι το ερώτημά μου!».

Ηδη, τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, διεξάγεται η τελική συνεδρίαση του υπουργικού συμβούλιου για την έγκριση του Μεσοπρόθεσμου, αφού προηγήθηκαν οι εσωτερικές διαδικασίες του κυβερνώντος κόμματος (ΚΤΕ Οικονομικών και Πολιτικό Συμβούλιο), για να εκτονωθούν βουλευτές

και στελέχη, να βρεθεί ο Παπανδρέου στο απερόβλητο και να πάνε ενωμένοι στην ψήφιση του «Μνημονίου II». Ο Παπακωνσταντίνου, εκτός από την ενσωμάτωση προτάσεων της ΝΔ, αναμένοταν να ενσωματώσει και προτάσεις βουλευτών, με το ίδιο αντιλαϊκό περιεχόμενο, όπως το έκτακτο χαράτσι σε όλα τα εισοδήματα (γνώνταν λόγος για 6.000 ευρώ και πάνω).

Η ψηφοφορία πάει για τις 28 Ιούνη (μετά τη σύνοδο κορυφής, που μπορεί να διαφοροποιηθεί στο «πακέτο», ενώ οι εφαρμοστικοί νόμοι θ' ακολουθήσουν μετά, μέσα στο κατακαλόκαιρο, με την ελπίδα ότι ο κόσμος θα έχει σκορπίσει και η απογοήτευση θα έχει φωλιάσει στις συνειδήσεις αυτών που τώρα μαζεύονται στις πλατείες. Στο μεταξύ, ίσως να έχουμε και μερικά βήματα προσέγγισης από πλευράς ΝΔ.

■ Υπό επιτροπεία

Για «επικίνδυνη παραπληροφόρηση Μέσων Ενημέρωσης τα οποία δηλητηριάζουν την κοινή γνώμη, είτε με ανύπαρκτες "πληροφορίες" για ξένους Επιτρόπους - Ανθύπατους στα υπουργεία» έκανε λόγο κυβερνητική ανακοίνωση την περασμένη Κυριακή. Ήταν η πρώτη φορά που αυτή η κυβέρνηση, χαϊδεμένη όσο καμιά άλλη από τα αστικά ΜΜΕ, αναγκάστηκε να μιλήσει με τόσο σκληρό τρόπο. Ομως, ήταν υπουργοί της κυβέρνησης που εμέσως πληγής έκαναν λόγο για επιτρόπους. «Δεν πρόκειται να δεχτώ έναν μπάστακα έξω από το γραφείο μου, που θα μου λέει τι να υπογράψω και τι όχι», έλεγε στο Μέσο Σκανδαλίδης, τονίζοντας ότι αν αυτό συμβεί, θα υποβάλει την παραίτησή του. Κανένας υπουργός δεν θα δεχτεί επίτροπο στο υπουργείο του, έλεγε στη ΝΕΤ ο Γερουλάνος.

Προφανώς, αν οι επίτροποι είναι εγκατεστημένοι κάπου αλλού, δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα οι υπουργοί της... εθνικά περήφραντς κυβέρνησης Παπανδρέου. Άλλωστε, δεν βρίσκονται υπό επιτροπεία από τότε που ψηφίστηκε το Μνημόνιο;

Η ορισμένη αντίδραση ενάντια στα ΜΜΕ ήταν προσωπική εντολή του Παπανδρέου, όπως φάνηκε απ' αυτά που ο ίδιος είπε στο υπουργικό συμβούλιο της Δευτέρας. «Δεν δεχόμαστε και ποτέ δεν δεχθήκαμε αυτή τη λογική των Επιτρόπων», είπε, κατηγορώντας τα ΜΜΕ ότι «συνειδητά πολλαπλασιάστηκε» η ειδηση σ' αυτά, «με πολύ οργανωμένη σπουδή, με πολύ οργανωμένο τρόπο». Αφού επανέλαβε ότι «δεν δεχόμαστε απιδήπτο που θα μειώσει την δική μας αξιοπρέπεια, τα δικά μας βασικά κυριαρχικά δικαιώματα, είτε είναι η ψήφος, είτε είναι ο Επίτροποι, είτε είναι άλλες συμπεριφορές ή απαιτήσεις παράμοιας υφής», άφησε το ζουμί για το τέλος. Ανακοίνωσε ότι θα έρθουν «εμπειρογνώμονες», τους οποίους δώμας ζήτησε ο ίδιος προσωπικά «για να αξιοποιήσουμε την τεχνογνωσία τους σε διάφορους τομείς που χαλαρώνουμε».

Πριν τον Παπανδρέου, δώμας, ήταν η τρόικα που είχε αναγγείλει την επιτροπεία (με κομψό τρόπο, είν' αλήθεια). Στην κοινή δήλωση που έκαναν οι εκπρόσωποι της τρόικας αναφέρεται: «Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το νέο πλαίσιο μεταρρυθμίσεων θα είναι αποτελεσματικό προτού που διαρροή δυνατό, οι ελληνικές αρχές θα ενισχύσουν τη διαδικασία υλοποίησης, μεταξύ άλλων μέσω τεχνικής συνδρομής από το ΔΝΤ, από κράτη μέλη της ΕΕ και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αλλά και μέσω δημιουργίας μηχανισμών παρακολούθησης».

Οπως βλέπετε, πουθενά δεν γίνεται αναφορά σε αίτημα των ελληνικών αρχών για εμπειρογνώμονες, όπως είπε στο Παπανδρέου. Αντίθετα, επιβάλλεται από την τρόικα η «τεχνική συνδρομή», αλλά και η δημιουργία «μηχανισμών παρακολούθησης». Αυτό σημαίνει συνεχής επιτροπεία και όχι απλά τριμηνιαίοι ελεγχοί από τα κλιμάκια της τρόικας. Και βεβαία, δεν έχει καμία σημασία ο τρόπος με τον οποίο θα ασκείται η επιτροπεία, χωρίς να αποκλείουμε ακόμη και τη συνεχή παρουσία κλιμακίων της τρόικας μέσα στα υπουργεία.

Ο Παπανδρέου περίμενε από τα ΜΜΕ να περάσουν από το ζήτημα στο ντούκου ή έστω στα ψηλά. Επειδή δεν έγινε (όχι γιατί οι «νταβατζήδες» έκαναν πρόβλημα με την επιτροπεία, αλλά επειδή θελήσαν να δώσουν πιο δραματικούς τόνους), υπήρξε η οργισμένη κυβερνητική ανακοίνωση, η οποία αποκάλυψε τον πανικό μιας κυβερνησης, η οποία καταγγέλλεται πλέον από την ίδια της τη βάση για εθνική προδοσία. Είναι χαρακτηριστική μια αποστροφή αυτής της ανακοίνωσης, που προειδοποιούσε τα ΜΜΕ ότι αν καταρρεύσει η κυβέρνηση θα καταρρεύσουν κι αυτά! Μόλλον θα πρέπει ο Παπανδρέου να συνηθίσει στην ίδια ότι είναι τελειωμένος και ότι απλώς τον ανέχονται, επειδή δεν θέλουν πολιτική αναταραχή. Η εποχή που το 'παιζει αγριωρωχος και δήλωνε κι αυτός (όπως και ο

Σοσιαλιστής του 21ου αιώνα ή χαφίές του 20ού;

Ενα μήνα μετά τη θεαματική παράδοση του κολομβιανού Δημοσιογράφου Χοακίν Πέρεζ Μπεσέρα στο αντιδραστικό καθεστώς της Κολομβίας, από τις αρχές της Βενεζουέλας, δυο μέρες αφότου ο τελευταίος πάτησε το πόδι του στο αεροδρόμιο του Καράκας, η «αντιτρομοκρατική» του Τσάβες χτύπησε ξανά. Αυτή τη φορά φαίνεται ότι έπιασε «λαβράκι», καθώς ο άνθρωπος που συνέλαβε στα τέλη Μάρτη στα σύνορα με την Κολομβία και στη συνέχεια παρέδωσε στις κολομβιανές Αρχές ήταν ο Χουλιάν Κογράδο (πραγματικό όνομα Γκιγιέρμο Ενρίκε Τόρες), μέλος της κεντρικής διοίκησης του αντάρτικου και γνωστός διανοούμενος και συνθέτης.

Ο Τόρες θεωρούνταν ότι είχε σκοτωθεί από το Μάρτη του 2008, τότε που ο κολομβιανός στρατός, με μια γκανγκστερική επιχείρηση μέσα στο έδαφος του Εκουαδόρ, δολοφόνησε τον Ραούλ Ρέγιες, γηγετικό στέλεχος των FARC-EP, και άλλους 16 αντάρτες της οργάνωσης, την ώρα που κοιμούνταν στο κατάλυμά τους μέσα στη ζούγκλα. Ομως, οι εξετάσεις DNA έδειξαν ότι τελικά το πτώμα δεν ήταν του Τόρες, αλλά ενός πολίτη του Εκουαδόρ. Σημειώστε ότι οι Αμερικανοί είχαν επικηρύξει τον Τόρες για 2.5 εκατ. δολάρια.

Το αν πήρε και τα λεφτά ο Τσάβες λίγο μας ενδιαφέρει, όμως το ζήτημα είναι ότι έχει πλέον συνταχθεί ανοιχτά και μέχρι τα μπούνια με τις δυνάμεις της «αντιτρομοκρατίας». Με το γνωστό προκλητικό ύφος του καταδότη ο Τσάβες επιβεβαίωσε για μια ακόμα φορά την προσήλωσή του στην «αντιτρομοκρατική συνεργασία» με την Κολομβία και υποστήριξε ότι δεν πρόκειται να επιτρέψει ποτέ την παρουσία οποιουδήποτε αντάρτη στο έδαφος της Βενεζουέλας! Εκανε δε έκκληση στην Κολομβία να κάνει κι αυτή το ίδιο ενάντια σε όσους συνωμοτούν ενάντια στην κυβέρνησή του.

Αυτά για τον «σοσιαλιστή» του 21ου αιώνα που αποδεικνύεται ότι δεν διαφέρει και πολύ από χαφίές του 20ού.

ΥΓ: Υπενθυμίζουμε ότι η «αντιτρομοκρατική» της Βενεζουέλας έχει κατηγορηθεί για βασανιστήρια ακόμα και από αγροτικές ενώσεις που υποστηρίζουν τον Τσάβες. Οπως για παράδειγμα το «Επαναστατικό Κίνημα του Μπολιβάρ και Σαμόρα», που σε ανακοίνωσή του πριν από ένα μήνα ανέφερε ότι «δεν είναι μυστικό ότι η κουλτούρα των βασανιστηρίων και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξαικονούθει να επιμένει μέσα στις υπηρεσίες ασφαλείας μας, παρά το ότι έχουμε μια κυβέρνηση που εργάζεται για να εξαφανίσει αυτές τις πρακτικές».

Κλιμακώνει τους βομβαρδισμούς το ΝΑΤΟ – Σκληρό καρύδι ο Καντάφι

Αποφασισμένοι να αποτελείσουν τον Καντάφι είναι, όπως φαίνεται, οι ΝΑΤΟικοί ιμπεριαλιστές κλιμακώνοντας τους βομβαρδισμούς εναντίον της Τρίπολης. Για πρώτη φορά από την έναρξη του πολέμου προχώρησαν σε ολοήμερο ανελέητο βομβαρδισμό της πρωτεύουσας, ρίχνοντας περισσότερες από 80 βόμβες σε μια επιχείρηση που ξεκίνησε το πρωί της 7ης Ιουνίου και κράτησε μέχρι τα ξημερώματα της 8ης Ιουνίου. Οι βόμβες κατέστρεψαν μεγάλο τμήμα του διοικητηρίου του Καντάφι και άλλα κτήρια και προκάλεσαν το θάνατο 31 και τον τραυματισμό δεκάδων ανθρώ-

πων.

Η τακτική αυτή επικυρώθηκε στη σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλες στις 8 Ιουνίου, όπου οι ΝΑΤΟικοί υποσχέθηκαν ότι θα παραμείνουν στη Λιβύη «όσο χρειαστεί», ότι θα χρησιμοποιήσουν όλα τα «αναγκαία μέσα στην εκστρατεία» και ότι θα συνεχίσουν τους βομβαρδισμούς μέχρι να πέσει ο Καντάφι. Από τις 28 χώρες μελή του ΝΑΤΟ μόνο οι μισές συμμετέχουν στην εκστρατεία. Γι' αυτό ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ και ο βρετανός υπουργός Αμυνας κάλεσαν τα μέλη να αυξήσουν τη συμμετοχή τους. Ομως μόνο η Σουηδία ανταποκρίθη-

κε δηλώνοντας ότι παρατείνει για τρεις μήνες τη συμμετοχή της σε αεροπορικές αναγνωριστικές αποστολές, ενώ η Γερμανία και η Ισπανία επέμειναν στην αποφασή τους να μη συμμετέχουν. Παράλληλα, μεγαλώνει η διπλωματική απομόνωση του Καντάφι. Στις 8 Ιουνίου, η ισπανική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι αναγνωρίζει το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο των ανταρτών ως το μοναδικό εκπρόσωπο της Λιβύης. Στις 7 Ιουνίου, ο ρώσος απεσταλμένος στη Βεγγάζη, Μιχαήλ Μαργκέλοφ, δήλωσε ότι ο Καντάφι έχει χάσει τη νομιμότητά του και ότι η «Ρωσία είναι έτοιμη να βοη-

θήσει τώρα πολιτικά, οικονομικά και με κάθε άλλο δυνατό τρόπο». Λίγες μέρες νωρίτερα, στις 3 Ιουνίου, είχε διαφροτοιθεί και η θέση της Κίνας με τη συνάντηση για πρώτη φορά του πρεσβυτή της στο Κατάρ με τον επικεφαλής του Εθνικού Μεταβατικού Συμβούλιον.

Παρόλα αυτά, ο Καντάφι αντέχει ακόμη και διακήρυξε με τηλεφωνική παρέμβαση του στην κρατική τηλεόραση μετά τον ολοήμερο βομβαρδισμό της Τρίπολης ότι θα πολεμήσει μέχρι τέλους και ότι προτιμά το θάνατο από την υποταγή. Την ίδια μέρα, στις 8 Ιουνίου, πέρασε στην αντε-

■ Υεμένη

Θολό το πολιτικό τοπίο

των Χασίντ στην Υεμένη, ο οποίος είχε ταχθεί από τον περασμένο Μάρτιο με το αντικαθεστωτικό κίνημα, δεν έχει σχέση με τα αιτήματα του κινήματος, αλλά με την πάλη για τον έλεγχο της εξουσίας. Ο γιος του Σαντίκ αλ-Αχμαρ, Χαμίντ, έχει από παλιότερα εκφράσει τις πολιτικές φιλοδοξίες του να διαδεχθεί τον Αλί Σάλεχ στην προεδρία.

Οστόσο, μέχρι στιγμής, η κατάσταση είναι ρευστή και το πολιτικό τοπίο θολό. Χρέη πρόεδρου εκτελεί ο αντιπρόεδρος Αμπντ - Ράμπου Μανσούρ Χάντη, ο οποίος έχει δηλώσει ότι ο Σάλεχ θα επιστρέψει στη χώρα τις επόμενες μέρες και αν κάποιος στιγμή αποχωρήσει από την προεδρία, αυτό θα γίνει με συνταγματικό τρόπο. Ο γιος του Αλί Σάλεχ, Αχμέντ, επικεφαλής των μονάδων της πανίσχυρης Προεδρικής Φρουράς, έχει εγκατασταθεί στο προεδρικό μέγαρο και τα τέσσερα ξαδέλφια του παραμένουν στη χώρα και διατηρούν τον έλεγχο των αντίστοιχων στρατιωτικών μονάδων. Ο Μανσούρ Χάντη δεν έχει άμεσο έλεγχο σε στρατιωτικές μονάδες κι αυτό σημαίνει ότι ο γιος και τα ανήψια του Αλί Σάλεχ έχουν περισσότερη εξουσία από τον αντιπρόεδρο.

Ο κυβερνητικός στρατός έχει αποσυρθεί από το πεδίο των μοχών με τους ένοπλους του ισχυρού φύλαρχου Σαντίκ αλ-Αχμαρ, ύστερα από την εκεχειρία που συμφρανθήκε ανάμεσα στη δύο πλευρές με τη μεσολάβηση της σαουδαραβικής μοναρχίας. Σημειώτεον ότι ο πόλεμος που έσπασε ανάμεσα στην κάστα του Αλί Σάλεχ και την οικογένεια του Σαντίκ αλ-Αχμαρ, επικεφαλής της ομοσπονδίας της μεγαλύτερης περιοχής της Ασίας, έχει καταφέρει να διευρύνουν σημαντικά την επιρροή τους

ελέγχοντας αρκετές επαρχίες της χώρας, και το ρόλο τους στο πολιτικές εξελίξεις. Υπάρχουν τα κόμματα της κοινοβουλευτικής αντιπολίτευσης, τα οποία έχουν συνεργαστεί στον ένα ή στον άλλο βαθμό με το καθεστώς Σάλεχ, τα οποία καλούν τον εκτελούντα χρέη προέδρου Μανσούρ Χάντη να αναλάβει ως μεταβατικός πρόεδρος και να συμφωνήσει στο σχηματισμό μεταβατικής κυβέρνησης, πρόταση την οποία μέχρι στιγμής απορρίπτει.

Υπάρχει τέλος το μεγάλο αντικαθεστωτικό κίνημα εδώ και τέσσερις μήνες στους δρόμους, που έχει πληρώσει βαρύ φόρο αίματος και απαιτεί την παραίτηση του Αλί Σάλεχ και όλης της κλίκας του και την παραπομπή τους σε δίκη για να τιμωρηθούν για τα εγκλήματά τους σε βάρος του λαού και της χώρας. Η συντριπτική πλειοψηφία του κινήματος αυτού τάσσεται επίσης εναντίον της σχεδίου μεταβίβασης της εξουσίας που προωθεί το Συμβούλιο Συνεργασίας του Κόλπου με την υποστήριξη των ΗΠΑ, το οποίο προβλέπει τη μεταβίβαση της εξουσίας μέσα σε 30 μέρες από το Σάλεχ στον αντιπρόεδρο, το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας με επικεφαλής την αντιπολίτευση και τη χορήγηση ασυλίας στον Αλί Σάλεχ, στην οικογένειά του και στους συνεργάτες του. Το σχέδιο έγινε αποδεχτό και υπογράφτηκε από

την αντιπολίτευση, ενώ ο Σάλεχ υπαναχώρησε την τελευταία στιγμή για τρίτη φορά και αρνήθηκε να το υπογράψει.

Είναι βέβαιο ότι ο Λευκός Οίκος και η σαουδαραβική μοναρχία θα πιέσουν τον Αλί Σάλεχ να μην επιστρέψει στην Υεμένη και θα ενεργοποιήσουν ξανά το σχέδιο του Συμβούλιου Συνεργασίας του Κόλπου προκειμένου να αποτρέψουν το παραπέρα βάθεμα της πολιτικής κρίσης και την κλιμάκωση των ένοπλων συγκρούσεων, που απειλούν την ιδιαίτερη κράτος.

Από την άλλη, η στρατηγική σημασία γεωγραφική θέση της Υεμένης στο μολακό υπογάστριο της Σαουδικής Αραβίας και στο θαλάσσιο δρόμο μεταφοράς 3 εκατομμυρίων βαρελιών πετρελαίου την ημέρα μέσω της Ερυθράς Θάλασσας και του Κόλπου του Αντ

Παράνομη η απεργία στην Αίγυπτο

Aργά το απόγευμα της περασμένης Τετάρτης και μία μέρα μετά το νέο ξεκίνημα εργατικών κινητοποιήσεων, μετά από εβδομάδες σχετικής πρεμίας, η προσωρινή κυβέρνηση της Αιγύπτου ανακοίνωσε την απόφασή της να εφαρμοστεί ο νόμος κατά των απεργιών, ποινικοποιώντας οποιαδήποτε μορφή δράσης που σταματά την παραγωγή.

Λίγο αργότερα, βανάκια με ασφαλίτες της «Κεντρικής Δύναμης Ασφαλείας» και αστυνομικές δυνάμεις κατέβηκαν στο δρόμο μπροστά στο κονιοβούλιο, όπου είχαν μαζευτεί διαδηλωτές, συλλαμβάνο-

ντας τουλάχιστον επτά αγρότες που είχαν κατασκηνώσει και χρησιμοποιώντας βία για να διαλύσουν τους υπόλοιπους, όπως αναφέρει η εφημερίδα Αχράμ της ίδιας μέρας. Εκεί βρίσκονταν και εργάτες

που διαμαρτύρονταν για τις υποχρεωτικές συνταξιοδοτήσεις, φοιτητές και αγρότες που κατηγορούν την κυβέρνηση ότι τους αποκόβει από τη γη τους.

Η απόφαση της προσωρι-

νής κυβέρνησης της Αιγύπτου δείχνει και τα όρια του κινήματος που έριξε τον Μουμπάρακ, δεν κατόρθωσε όμως ν' αλλάξει τις κοινωνικές και οικονομικές δομές της χώρας, γιατί απλά δεν έθεσε το ζήτημα της εξουσίας. Σε κάθε επανάσταση, όμως, το ζήτημα της εξουσίας είναι το κύριο, είτε το θελουμε είτε όχι. Αν υπάρξει «κενό» εξουσίας από τη μεριά των εξεγερμένων, τότε το κενό αυτό θα καλυφθεί από τα τμήματα της παλιάς εξουσίας που έμειναν αλώβητα, κι αυτό δε θα γίνει με τόσο «δημοκρατικό» τρόπο, όπως δείχνει και το παράδειγμα της Αιγύπτου.

«Πώς περιμένετε ν' αντιδράσουμε απέναντι σε πολύτες του εχθρού που προσπαθούν να προκαλέσουν ζημιά στη χώρα μας; Τους προειδοποιήσαμε με τους τηλεβόρες μας να σταματήσουν, αλλά αυτοί συνέχισαν να προχωρούν, για να εισβάλουν με τη βία στη χώρα μας, οπότε χρησιμοποιήσαμε πραγματικά πυρά, όταν είδαμε ότι δεν σταματούσαν». Αυτά δήλωσε ο εκπρόσωπος τύπου των Σιωνιστών, Μαρκ Ρέγκεφ, στο Αλ Τζαζίρα, μία μέρα μετά το νέο μακελειό στα σύνορα Συρίας-Ισραήλ (υψώματα Γκολάν).

Hουνιτική μοναρχία των ΗΑλ-Χαλίφα ανακοίνωσε την άρση της καθεστώτος έκτακτης ανάγκης από την 1η Ιουνίου, που είχε επιβληθεί στη χώρα από τα μέσα Μαρτίου με στόχο την καταστολή της λαϊκής εξέγερσης. Τα τανκς αποσύρθηκαν από το κέντρο της πρωτεύουσας Μανάμα, παρέμειναν όμως πολυάριθμα αστυνομικά σημεία ελέγχου στην πόλη. Θα παραμείνουν επίσης επ' αόριστο στη χώρα τα 1.500 σαουδαραβικά στρατεύματα που κλήθηκαν για να υποστηρίζουν την επιχείρηση καταστολής. Παράλληλα, η κυβέρνηση κάλεσε σε διάλογο δλες τις πολιτικές δυνάμεις της αντιπολίτευσης, προειδοποιώντας ταυτόχρονα ότι δεν θα ανεχτεί νέες διαμαρτυρίες, που «βλαπτούν την εθνική ειρήνη και ασφάλεια».

Με την άρση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, η κυβέρνηση ήθελε να στείλει το μήνυμα ότι η χώρα έχει επιστρέψει στην ομαλότητα και να εξασφαλίσει την πραγματοποίηση της Formula 1 Grand Prix, η οποία αρχικά είχε οριστεί για το Μάρτιο και αναβλήθηκε και τελικά, δύο μέρες μετά την άρση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, προσδιορίστηκε για τις 30 Οκτωβρίου.

Στην πραγματικότητα, τίποτα δεν έχει αλλάξει. Η βαρύταρότητα της μοναρχίας, οι θάνατοι, οι συλλήψεις, τα βασανιστήρια, οι ποινικές διώξεις και οι απολύτεις διαδηλωτών δεν μπορούν να σταματήσουν την αντίσταση του σπιτικού κυρίως πληθυσμού.

Νέες διαδηλώσεις ξεκίνησαν αμέσως μετά την άρση του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης. Οι δυνάμεις καταστολής του καθεστώτος χρησιμοποίησαν δακρυγόνα και πλαστικές σφαίρες για να διαλύσουν τους διαδηλωτές που έχει θηριώδης σε χωριά γύρω από την πρωτεύουσα στις 2 Ιουνίου. Την Παρασκευή 3 Ιουνίου, χλιδάδες διαδηλωτές βγήκαν πάλι στους δρόμους στη Μανάμα και σε πολλά άλλα μέρη της χώρας με συνθήματα κατά του καθεστώτος.

Το ίδιο σπανικό επαναλήφθηκε την Κυριακή 5 Ιουνίου στη σπιτική θρησκευτική γιορτή του Αζα. Η αστυνομία επιχείρησε να διαλύσει με δακρυγόνα, πλαστικές σφαίρες και χειροβομβίδες κρότου – λάμψης τις παρελάσεις των πιστών, άλλες από τις οποίες ήταν καθορά θρησκευτικές και σε άλλες ακούγονταν και αντικαθεστωτικά συνθήματα, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν συγκρούσεις. Υπενθυμίζουμε ότι από το μένος της σουνιτικής δυναστείας των Αλ-Χαλίφα ενάντια στη λαϊκή εξέγερση δεν γλίτωσαν ούτε τα σπιτικά τζαμιά. Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε το κυβερνητικό ιδρυμα Awaqf, 43 σπιτικά τζαμιά

κατεδαφίστηκαν ή υπέστησαν σοβαρές καταστροφές, με το πρόσχημα ότι είχαν κτίστει παράνομα, χωρίς άδεια. Απ' αυτά, 28 ισοπεδώθηκαν, από τα οποία τα 10 ήταν πολύ παλιά και είχαν σημαντική ιστορική αξία.

Συν τοις άλλοις, εκατοντάδες διαδηλωτές παραμένουν φυλακισμένοι και υποβόλλονται σε βασανιστήρια. Τέσσερις ηγέτες της αντιπολίτευσης, γιατροί, δικηγόροι και δημοσιογράφοι έχουν συλληφθεί και παραπέμπονται σε ειδικά δικαστήρια με την κατηγορία της απόπειρας ανατροπής του καθεστώτος, ενώ δύο διαδηλωτές έχουν καταδικαστεί σε θάνατο με την κατηγορία της δολοφονίας δύο αστυνομικών.

Ανάμεσα σ' αυτούς είναι οι 23 γιατροί και οι 24 νοσοκόμες, που συνελήφθηκαν γιατί περιέθαλψαν τραυματίες διαδηλωτές, η δίκη των οποίων ξεκίνησε στις 6 Ιουνίου και διακόπηκε για τις 13 Ιουνίου. Μέχρι την έναρξη της δίκης δεν τους επιτράπηκε να έχουν επαφή με δικηγόρους και αποκάλυψαν στους συγγενείς τους, με τους οποίους ήρθαν πρώτη φορά σε επαφή κατά τη διάρκεια της δίκης, ότι οι βασανιστές τους χτυπούσαν με λάστιχα και ρόπτα, τους κάρφωσαν στο σώμα καφριά, τους ανάγκασαν να φάνε περιττώματα, τους κρατούσαν σε ακινησία για πολλές ώρες, ακόμη και για μέρες και τους στερούσαν τον ύπνο για να τους αναγκάσουν να υπογράψουν κατασκευασμένες ομολογίες.

Πυρ στο φαχνό

Ηταν η μαύρη επέτειος της «Νάκοα» της νίκης του Ισραήλ στον αραβοϊσραηλινό πόλεμο του '67. Γ' αυτό και εκατοντάδες παλαιστίνιοι πρόσφυγες από τη Συρία επεχείρησαν να μπουκάρουν στα υψώματα του Γκολάν την Κυριακή, σαν μια ελάχιστη μορφή αντίστασης στην παράνομη κατοχή και στην απαγόρευση της επιστροφής των προσφύγων στις εστίες τους. Οι Σιωνιστές αντέδρασαν με πυρ στο ψωχνό, με αποτέλεσμα τουλάχιστον 23 νεκρούς και πάνω από 350 τραυματίες, παρά το γεγονός ότι οι ισραηλινοί στρατιώτες δεν κινδύνευαν, αφού οι διαδηλωτές ήταν απόλοι και πετούσαν μόνο σκουπίδια και πέτρες. Δείγμα της πολιτικής ενός κράτους που όσο αυτοαναγρέυεται σε «μοναδική δημοκρατία» της περιοχής άλλο τόσο χωνεύεται στο βούρκο του φασισμού.

Απειλές και εκβιασμοί κατά του «Στόλου της Ελευθερίας II»

Ενα χρόνο μετά τη δολοφονική επίθεση του σιωνιστικού Στρατού ενάντια στο Στόλο της Ελευθερίας, που έπλεσε προς τη Γάζα, επίθεση που έγινε σε διεθνή ύδατα και κάστησε τη ζωή εννιά τούρκων ογωνιστών, το σιωνιστικό κράτος έχει ξανακερδίσει όλα τα διεθνή ερείσματά του. Στην πραγματικότητα, δεν τα είχε χάσει ποτέ. Απλά, η λεγόμενη δεθμής κοινότητα, προκειμένου να καταστήσει την αγονάκτηση από το συγχρόνο έγκλημα κατά αμάχων πολιτών, είχε προχωρήσει σε μερικές υποκριτικές δηλώσεις καταδίκης.

Το αυτί των Σιωνιστών δεν ιδρωσε (αυτοί ξέρουν, εν αντιθέσει με κάποιους αφελείς που νόμισαν ότι οι διεθνείς συσχετισμοί άλλαξαν) και τώρα απειλούν ξανά τον Στόλο της Ελευθερίας II, που όπως έχει ανακοινωθεί θα πλεύσει προς τη Γάζα στα τέλη του Ιούνη. Εως και ο Μπαν Κι Μουν ενεργογοποιήθηκε, ζητώντας τη ματαίωση της αποστολής και καλώντας τις κυβερνήσεις ν' ασκήσουν πίεση στους διοργανώτες.

Χωρίς τέλος

Αν έχει γίνει κάτι σαφές, μετά τις τελευταίες εξελίξεις, είναι πώς δεν υπάρχει Μνημόνιο. Δεν υπάρχει Μνημόνιο με την έννοια ενός σαφούς και δεσμευτικού κειμένου, μιας συμφωνίας ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τους εκπροσώπους του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου από τη μια και ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον ελληνικό λαό από την άλλη.

Εκείνο που υπάρχει είναι μια ανοιχτή συμφωνία ανάμεσα στην ελληνική κεφαλαιοκρατία και τη διεθνή χρηματιστική ολιγαρχία, η οποία έχει δυο βασικούς άξονες. Πρώτο, την εξασφάλιση της διαχείρισης της κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, σε τρόπο που οι διεθνείς τοκογλύφοι να εξασφαλίζουν μια διαρκή ροή υπερκερδών, μέσω της αποτληρωμάτων των τοκοχρεολυσίων. Δεύτερο, την ολοκλήρωση της «κινεζοποίησης» του ελληνικού προλεταριάτου, ώστε να δημιουργηθεί στην καρδιά της ευρωζώνης ένας παράδεισος για τη μέγιστη κερδοφορία του κεφάλαιου, που αναγκαστικά θα είναι κόλαση για τους εργαζόμενους.

Γ' αυτό και η πολιτική που σηματοδοτήθηκε με την υπογραφή του Μνημόνιου έχει αρχή, αλλά δεν έχει τέλος. Δεν έχει ημερομηνία λήξης και δεν έχει όρια. Αυτό πιστοποιείται αυτές τις μέρες με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, που έχει το χαρακτήρα Μνημόνιου II, το οποίο θα διαδεχτεί το Μνημόνιο III, πολύ πριν το 2015 (όπως άλλωστε έγινε και με το Μνημόνιο I, που αναθεωρείται εκ βάθρων ένα μόλις χρόνο μετά την ψήφισή του και δύο πριν από την υποτιθέμενη λήξη του).

Τίποτα δεν είναι σίγουρο, λοιπόν. Αυτή η πολιτική είναι σαν κινούμενην άμμος. Μόλις πέσεις στην παγίδα, σε αρπάζει και σε χώνει ολόενα και πιο βαθιά. Το κεφάλαιο μετατρέπει την κρίση σε ευκαιρία, όπως διακήρυξαν οι εκπρόσωποί του από την αρχή αυτής της κρίσης.

Γ' αυτό και δεν έχουν καμιά προοπτική το σκορποχώρι, το τουρλουμπούκι, ο λεκτικός θυμός, τα μπινελίκια. Το μόνο που μπορούν να καταφέρουν όλ' αυτά, αν δεν μετεξελιχθούν, είναι να μετατραπούν σε καύσιμη ύλη στο καμίνι των πολιτικών αλλαγών στο πλαίσιο του συστήματος. Το 'χουμε ξαναδεί το έργο, γ' αυτό και δεν πρέπει να την ξαναπατήσουμε.

Απέναντι σ' έναν αντίπαλο αδίστακτο, ανελέπτο και καλά οργανωμένο θα μπορέσει να σταθεί μόνο ένα κίνημα που ξέρει τι θέλει και πώς να το κατακτήσει. Ενα τέτοιο κίνημα δεν μπορεί παρά να είναι κατά βάση εργατικό. Ενα τέτοιο κίνημα δεν μπορεί να είναι ειρηνικό, μη βίαιο. Οταν ο αντίπαλος αισθάνεται την παραμικρή απειλή, δεν διστάζει να χρησιμοποιήσει βία. Αν δεν είσαι έτοιμος να την αντιμετωπίσεις, τότε έχεις την πττα στο τσεπάκι σου.

Ενα τέτοιο κίνημα πρέπει να είναι πολιτικό, ακόμη και στις μερικές διεκδικητικές εκφάνσεις του. Και για να είναι πολιτικό, πρέπει να πάψει να σέρνεται πίσω από τις σημαίες του αντίπαλου, αγόμενο και φερόμενο από δημαγωγούς και χειραγωγούς. Πρέπει να δημιουργήσει τη δική του, ανεξάρτητη ταξική πολιτική οργάνωση.

■ Πάντα αντιεξουσιαστής

Αυτό δεν αποτελεί ειδηση. Μιλώντας στο υπουργικό συμβούλιο της περασμένης Δευτέρας, ο Γιωργάκης δήλωσε ότι «συμμερίζεται» την αγανάκτηση του λαού. Μόνο που έδωσε Γιωργάκειο ερμηνεία. Η αγανάκτηση, είπε, είναι «για τις δεσμικές αγκυλώσεις και νοοτροπίες που υπάρχουν στον επιχειρηματικό, μινιατούρα, κρατικό, συντεχνιακό χώρο, και πολλά άλλα κέντρα, μικρές ή μεγαλύτερες ολιγαρχίες, που λυμαίνονται τον δημόσιο πλούτο, που πλήρισαν το δημόσιο συμφέρον! Κι επειδή ο ίδιος παραμένει πάντοτε... αντιεξουσιαστής στην εξουσία, δεσμεύτηκε «τα επόμενα χρόνια της δημοκρατίας μους ως πρωθυπουργός, μέχρι τις επόμενες δηλαδή εκλογές, να κάνω ό,τι μπορώ, για να δημιουργήσω το υπόθαυρο μιας άλλης πολιτικής κουλτούρας στην χώρα μας».

Τον Πάγκαλο αποκαλούμε παχύδερμο, αλλά τέτοιο παχύδερμο σαν τον Παπανδρέου τον Γ' δεν έχει ξαναπέρασε από την ελληνική αστική πολιτική σκηνή. Εχει ξεπέρασε και τον Μητσοτάκη.

■ Κυνικότατη

Η Κατσέλη υποτίθεται ότι αποτελεί την κείνισιανή κατεύθυνση της κυβέρνησης, σε αντίθεση με τον Παπακωνσταντίνου που αποτελεί τη νεοφιλελύθερη. Αυτό δέλει η προπαγάνδα που εδώ και 15 μήνες απαπύσσει η υπουργός Εργασίας, χρησιμοποιώντας τις διόλου ασήμαντες «άκρες» στα ΜΜΕ (βοηθά και ο σύζυγος σ' αυτό). Αυτή, λοιπόν, η ευαίσθητη κυρία δεν διστάζει να μιλήσει με την κυνικότητα προσωπάρχη πολυεδυνής εταιρίας, που βλέπει μόνο νούμερα και όχι ανθρώπους. «Δικαιολογώντας» τη μείωση της πληρωμής των νέων μέχρι τα 25 με το 80% του βασικού μισθού, δηλαδή 592 ευρώ μικτά, είπε συνεντευξιαζόμενη στα «Νέα» (6.6.2011): «Το πρόβλημα είναι ότι το 40% των νέων στις ηλικίες από 14 έως 24 ετών δεν μπορούν να βρουν δουλειά. Επομένως, η ρύθμιση αυτή δεν αποτελεί μέτρο μείωσης του κόστους εργασίας, αλλά δημιουργεί κίνητρο απασχόλησης γι' αυτούς που έχουν μηδενικό εισόδημα!»

«Η άνεργοι ή μισθωτοί των 590 ευρώ. Αυτό είναι το δίλημμα που βάζει η Κατσέλη στους νέους. Το να βάζει τέτοια διλήμματα ένας καπιταλιστής το καταλαβαίνουμε. Οι υπουργοί, όμως, συνήθως είναι προσχεικοί σ' αυτά τα δέματα, εμφανίζονται υπεράνω. Φαίνεται, όμως, πως οι παλιές

αναστολές ξεπεράστηκαν. Σήμερα βγαίνουν όλες και όλοι χωρίς τις μάσκες.

■ Στο DNA η προβοκάτσια

Η προβοκάτσια είναι το τυπωμένη στο πολιτικό DNA του Περισσού. Ακόμα κι όταν τα στελέχη του είναι υποχρεωμένα να εμφανίζονται συγκρατημένα, δια βρουν την ευκαιρία να βγάλουν το μίσος τους σε οπιδήποτε συμβαίνει έχω από τον έλεγχό του, ανεξάρτητα από το πόσο μαχητικό είν' αυτό. Ετοι και η Παπαρήγα, αφού εξέφρασε τη βεβαίοτητά της ότι τόσος κόσμος στο Σύνταγμα δεν μπορεί να μαζεύεται χωρίς να υπάρχει οργάνωση από πίσω (τα ίδια έλεγαν και στα Δεκεμβριανά του 2008, όπως δα δυμόσαστε), πέταξε και την προβοκάτσια και την άφησε να δουλεύει: «Έχαμε τους κουκολοφόρους οι οποίοι βγαίνουν με τις κουκούλες και σπάνε βιτρίνες. Τώρα δεν ζέρω αν μερικοί βγάζουν την κουκούλα και βαφτίζονται ακομμάτιστοι και ανώνυμοι. Δεν λέω ότι είναι οι ίδιοι κουκουλοφόροι. Άλλα αυτοί που είναι τώρα στο Σύνταγμα πάρα πολλοί ψήφισαν συγκεκριμένα κόμματα, εγώ το πιστεύω απόλυτα ότι είναι άνδρων δυσαρεστημένοι από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, αισιόδονται προδομένοι γιατί πίστεψαν σε κόμματα που οποιασδήποτε διέψευσαν. Επομένως είναι άνδρων πολιτικοποιημένοι, πιθανόν να αναζητούν μία διέξοδο, να μην έχουν πειστεί ότι υπάρχει διέξοδος». Τι συμπέρασμα βγαίνει μέσα από τον παραληρηματικό λόγο; Οι οικουμενικοί προστατεύονται από την επόμενη Λογική η ερώπηση, σπηρίζεται όμως σ' ένα λάθος δεδομένο. Οπι, δηλαδή, το Μεσοπρόθεσμο είναι ένα ισχυρό προγραμματικό κείμενο. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα κωλόχαρτο, όπως ήταν και το Μνημόνιο. Ενα κωλόχαρτο που αλλάζει κάθε τρίμηνο, προκειμένου να υπηρετήσει ένα σκοπό: να εισπράπουν οι τοκούλιφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου τα τοκοχρεολύσιά τους, αποτρέποντας ταυτόχρονα τον εκτροχιασμό του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, που δα δεσμεύει την επόμενη Λογική η ερώπηση, σπηρίζεται όμως σ' ένα λάθος δεδομένο. Οπι, δηλαδή, το Μεσοπρόθεσμο είναι ένα ισχυρό προγραμματικό κείμενο. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα κωλόχαρτο, όπως ήταν και το Μνημόνιο. Ενα κωλόχαρτο που αλλάζει κάθε τρίμηνο, προκειμένου να υπηρετήσει ένα σκοπό: να εισπράπουν οι τοκούλιφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου τα τοκοχρεολύσιά τους, αποτρέποντας ταυτόχρονα τον εκτροχιασμό του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, που δα δεσμεύει την επόμενη Λογική η ερώπηση, σπηρίζεται όμως σ' ένα λάθος δεδομένο. Οπι, δηλαδή, το Μεσοπρόθεσμο είναι ένα ισχυρό προγραμματικό κείμενο. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα κωλόχαρτο, όπως ήταν και το Μνημόνιο. Ενα κωλόχαρτο που αλλάζει κάθε τρίμηνο, προκειμένου να υπηρετήσει ένα σκοπό: να εισπράπουν οι τοκούλιφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου τα τοκοχρεολύσιά τους, αποτρέποντας ταυτόχρονα τον εκτροχιασμό του ευρωπαϊκού τραπεζικού συστήματος, που δα δεσμεύει την επόμενη Λογική η ερώπηση, σπηρίζεται όμως σ' ένα λάθος δεδομένο. Οπι, δηλαδή, το Μεσοπρόθεσμο είναι ένα ισχυρό προγραμματικό κείμενο. Στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένα κωλόχαρτο, όπως ήταν και το Μνημόνιο. Ενα κωλόχαρτο που αλλάζει κάθε τρίμηνο, προκειμένου να υπηρετήσει ένα σκοπό: να εισπράπουν οι τοκούλιφοι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου τα τοκοχρεολύσιά τους, αποτρέποντας ταυτόχρονα τον εκτροχιασμό του ευρωπαϊκ

μία, γιατί τον μπλοκάρισαν στα διόδια αγρότες της περιοχής και τον ανάγκασαν να μπει σ' ένα αγροτικό και να γυρίσει μαζί τους για να δει τα πλημμυρισμένα χωράφια τους [βαμβακοχωραφα]. Κι εκεί που νόμιζε ότι ησύχασε και δα μπορούσε ήσυχος να πει τις σκανδαλίες του (κατά το τζουμακίες) στο περιφερειακό συμβούλιο, όπου ήταν προγραμματισμένο να συμμετάσχει, δέχτηκε σκληρή επίδεση από Πασόκους αγροτοσυνδικαλιστές, οι οποίοι τον χαρακτήρισαν άσχετο περί τα αγροτικά.

Πάνε, ωρέ Σκανδαλίδη, απροετοίμαστοι στο άντρο της Μπατζελή; Τόσα χρόνια ονειρεύονταν η μαντάμ να γίνει υπουργός και «τριβόταν» με τα αγροτικά κι όταν το όνειρο έγινε πραγματικότητα, δεν κράτησε ούτε χρόνο. Είναι δυνατόν ν' αφήσει τον διάδοχό της να κάνει παιχνίδι μέσα στην εκλογική της περιφέρεια;

■ Βυζάντιο

«Ελληνες και Ελληνίδες. Αδελφοί μου και παιδιά μου. Η Ελλάδα χάνεται! Η Ελλάδα καταποντίζεται! Η Ελλάδα πωλείται! Σε λίγο θα είμαστε ξένοι μέσα στο σπίτι μας. Ξεσηκωδείτε λοιπόν! Γιατί κάθεστε; Διώξτε τη ραστώνη.

Αφήστε τον καναπέ του σπιτιού σας. Αφήστε τα μπαρ και τα καφενεία. Βγείτε και σεις στους δρόμους. Για μια ειρηνική διαμαρτυρία. Και μίνετε εκεί για μερικά εικοσιτετράωρα! Κάμετε μία ειρηνική επανάσταση». Αυτά έγραψε στο μπλογκ του ο Καλαβρύτων Αμβρόσιος, πρώην ταγματάρχης της Χωροφυλακής και ένας από τους πιο ακροδεξιούς δεσποτάδες. Αυτό δεν τον εμπόδισε να παρασημοφορήσει τον Παπανδρέου που πήγε στα Καλάβρυτα μαζί με τον πρωθυπουργό του Καναδά. Κιχ δεν έβγαλε για την Ελλάδα που πωλείται. Βλέπετε, ο Παπανδρέου έχει το μπαγιόκο.

■ Ζητείται αποδιοπομπαίος τράγος

Πονηρός ο Δ. Καρύδης, βουλευτής Α' Πειραιά και Νήσων του ΠΑΣΟΚ, βρήκε την ευκαιρία να κάνει ντρό γύρω απ' τ' όνομά του και να κατοχυρωδεί σαν ένας από τους διαφωνούντες, χωρίς να διαφωνεί σε τίποτα επί της ουσίας, χωρίς ν' αμφισβητεί τον Παπανδρέου, χωρίς να δημιουργεί κανένα ρήγμα στην κυβερνητική παράταξη. Μιλώντας την Τρίτη στον «Βήμα 99,5» επικέντρωσε όλη την κριτική του στον... άχρηστο Παπακωνσταντίνου, λέγοντας: «Αντί να δοθεί σταθερό πλαίσιο στο λαό και να επιωδεί ότι σε πόσα χρόνια θα υπερβούμε την κρίση, έλεγαν δεν δα χρειαστούν νέα μέτρα, το 2012 θα υπάρξει ανάκαμψη και δα ξαναβγούμε στις αγορές και μετά άρχισε μια επιχείρηση τρομοκράτησης των πολιτών. Οσοι δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, δα πρέπει να αναλάβουν τις ευδύνες τους». Δηλαδή, να παραιτηθούν ο Παπακωνσταντίνου με τον Σαχινίδη και να συνεχιστεί η ίδια πολιτική με νέα πρόσωπα.

■ Αληθού νυχτωμένοι

Την περασμένη Κυριακή στο Σύνταγμα ήρθε και το ΠΑΜΕ. Οχι για να συμμετάσχει οργανωμένα και μαζικά, αλλά με μια μικρή ομάδα που μοίραζε προκρύπεις στις παρυφές της συγκέντρωσης. Στην προκήρυξη, που αναφερόταν κυρίως στα νέα μέτρα της κυβέρνησης, διαβάσαμε μεταξύ άλλων τα εξής: «Να πάρουν απόφαση (σ.σ. οι συνδικαλιστικές οργανώσεις) για προκήρυξη-συμμετοχή στην απεργία όπως προτείνει το ΠΑΜΕ και απαιτούν οι συγκεκριμένες συνθήκες, την ημέρα που θα ξεκινήσει η συζήτηση στη Βουλή για τα νέα μέτρα-λαμπτόμο. Η απεργία αυτή να είναι το ξεκίνημα αγώνων που επιβάλλεται να κλιμακωθούν για να παρεμποδιστεί η νέα αντλιαίκη επέλαση για να αντεπιτεθεί ο λαός». Ως προς το πρώτο αστόχησαν, αφού ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ αποφάσισαν ήδη την απεργία και δεν χρειάζεται καμιά πίεση από μεριάς ΠΑΜΕ. Φαίνεται πως είχαν τυπώσει την προκήρυξη πιο πριν, όταν ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ δεν είχαν πάρει ακόμη καμιά απόφαση. Στοιχειώδης πολιτική ευφύΐα, όμως, σε προστατεύει από τέτοιες κακοτοπιές. Ήταν σίγουρο ότι οι εργατοπατέρες θα προκήρυξαν μια ακόμη εκτονωτική 24ωρη απεργία.

Ως προς το δεύτερο, απλώς μας δουλεύουν. Τα ίδια ακριβώς γράφουν πριν από κάθε 24ωρη: νέο ξεκίνημα, κλιμάκωση και τα λοιπά. Και ποια είναι η κλιμάκωση; Μία ακόμη 24ωρη μετά από λίγο καιρό. Χωρίς καμιά σύνδεση, χωρίς κανένα σχέδιο, χωρίς καμιά προοπτική. Κι ύστερα απορούν που ο κόσμος μαζεύεται στο Σύνταγμα, μουτζώνει τη Βουλή και βρίζει συλλήβδην όλα τα κόμματα και όλες τις συνδικαλιστικές παρατάξεις.

■ Πωλείται!

Αρδρο της Wall Street Journal την περασμένη βδομάδα, απευθυνόμενο σε επίδοξους επενδυτές: «Θέλετε ν' αγοράσετε ένα κομμάτι ελληνικού νησιού; Τώρα είναι η ευκαιρία που τόσο ανειρευόσασταν». Αρδρο της ίδιας εφημερίδας αυτή τη βδομάδα: «Η Ελλάδα πωλείται φθηνά και η Γερμανία αγοράζει». Το άρδρο επικεντρώνεται κυρίως στο τελικό ξεπούλημα του ΟΤΕ στη Deutsche Telekom. Η WSJ εξηγεί ότι τα 400 εκατ. ευρώ που θα πληρώσει η ΔΤ είναι ευκαιρία μπροστά στα σχεδόν 4 δισ. ευρώ που έχει δαπανήσει από το 2008 για να αποκτήσει το 30% του ΟΤΕ.

Ρουφιάνος της αστικής εξουσίας

Συνέντευξη Τσίπρα στο ραδιόφωνο της ΕΤ3. Δηλώνει ότι είχε πάρει στο Σύνταγμα «ως πολίτης, με τη γυναίκα του και το παιδί του» και όχι ως αρχηγός κόμματος (ή εμείς είμαστε άσχετοι και δεν μπορούμε να καταλάβουμε πώς γίνεται ο διχασμός προσωπικότητας ή αυτοί μας δουλεύουν χοντρά) και του ζητιέται να πει τι είδε στο Σύνταγμα. Η απάντηση είναι χαροκτηριστική του πιο χριστιανού πολιτικού οπορτούνισμού: «Είχα την αίσθηση ότι ήμουν σε ένα πολύμορφο φεστιβάλ. Δεν ήταν οργή το κυρίαρχο. Ήταν η αισιοδοξία και η χαρά της συμμετοχής και της συλλογικής διεκδίκησης. Βέβαια αυτό πολύ εύκολα μπορεί να μετατραπεί σε θυμό. Αισθάνεται κανείς ότι η ατμόσφαιρα είναι ηλεκτρισμένη κι ότι ένα κλικ αρκεί για να μετατραπεί σε θυμό. Ομως αυτό που έβλεπα χθες ήταν μια γιορτή της δημοκρατίας».

Δεν είδε οργή ο Τσίπρας. Προφανώς, οι μούτζες και τα υβριστικά συνθήματα ήταν εκδηλώσεις χαράς. Σαν να γιορτάζουν κάτιοι διεκάδες χιλιάδες που μαζεύτηκαν εκεί. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως έτσι και γίνεται αυτό το κλικ και όλα μετατραπούν σε θυμό, θα πάψει να είναι γιαρτή της δημοκρατίας. Γιορτή της δημοκρατίας είναι να φωνάζεις, να σφυρίζεις, να μουτζώνεις και μετά να πηγαίνεις για ύπνο. Ετσι και εκδηλώσεις εμπρακτά το θυμό σου, έχουμε εκτροπή από τη δημοκρατία. Οταν οι διαδηλωτές φωνάζουν εν χορώ «να κοεί το μπουρδέλη η Βουλή», βρίσκονται ακόμα στο πλαίσιο της γιορτής, έστω και με υπερβολές. Αν δοκιμάσουν να κάνουν «ντου» στη Βουλή, τότε θα έχουν εκτραπεί.

Δεν του ξέφυγαν τυχαία αυτά τα λόγια του Τσίπρα. Πήγε σ' αυτή τη συνέντευξη αποφασισμένος να πάρει τη ρε-

βάνα από τα Δεκεμβριανά του 2008. Ο Τσίπρας αποθεώνει τις συγκεκριμένες εκδηλώσεις, γλείφει χυδαία τον κόσμο και ταυτόχρονα λειτουργεί σαν ρουφιάνος του συστήματος, παραδίνοντας μαθήματα δημοκρατίας και... κινηματούμο. Λέει:

«Η πρώτη τακτική που αμφισβητείται καριά είναι αυτή του λεγόμενου χώρου που έχει φετιχοποιήσει τη βία, του λεγόμενου αναρχικού χώρου, γιατί οι πραγματικοί αντεξουσιαστές συμμετέχουν σ' αυτό το κίνημα μέσα από τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και τις συνελεύσεις στις πλατείες. Άλλα νομίζω ότι μια ολόκληρη γενιά, νέα γενιά που γαλουχήθηκε με την αντίληψη ότι αποτελεσματική αντιδραση μπορεί να γίνει μονάχα μέσα από τη βία και γαλουχήθηκε ιδίως μέσα από τα γεγονότα του Δεκέμβρη του 2008, ακυρώνεται μέσα απ' αυτές τις διαδικασίες, πράγμα το οποίο θεωρώ ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό. Γιατί αυτές οι διεργασίες αναδεικνύουν ότι μπορεί να είναι πιο αποτελεσματική και πιο επικίνδυνη για το σύστημα μια αντιδραση που έχει ως κύριο πρόταγμα την ειρηνική δράση, τη μη βία. Και η άλλη τακτική που ακυρώνεται είναι αυτή του σεχταρισμού».

Για το σεχταρισμό, που αναφέρεται στον Περισσό, δεν θα πούμε τίποτα. Άλλωστε, το μείζον είναι η αναφορά στο Δεκέμβρη του 2008. Μια ολόκληρη γενιά ακυρώνεται, λέει ο πολιτικός αυτός αλήτης. Πόσο καβαλημένο καλάμι πρέπει να είσαι για να λες ότι ακυρώνεται μια γενιά; Τι είναι μια γενιά, εισιτήριο αστικού λεωφορείου; Δεν είναι αυτή η ίδια γενιά, που δημιουργήσε το Δεκέμβρη του 2008, που έκαψε και κάηκε στις φλόγες της νεολαίστικης εξέγερσης, που βρίσκεται και σήμερα στις πλατείες, με καινούργιες αυταπάτες; Άλλαξε μήπως

βιολογικά η νεολαία; Εφυγαν από το προσκήνιο οι «κακοί» του Δεκέμβρη και ήρθαν οι «καλοί» του Μάιου;

Θεωρούμε περιττό ν' ανοίξουμε συζήτηση μ' αυτόν τον παντελώς ογράμματο πολιτικάντη, που βρήκε «απόδειξη», όπως λέει, «ότι μπορεί να είναι πιο επικίνδυνη για το σύστημα μια αντιδραση που έχει ως κύριο πρόταγμα την ειρηνική δράση». Μήπως νίκησε το κίνημα των πλατειών και δεν το ξέρουμε; Πού βρήκε την απόδειξη ο Τσίπρας;

Δεν μπορούμε, όμως, ν' αποφύγουμε τον πειρασμό για ένα γενικότερο σχόλιο. Το Δεκέμβρη του 2008, ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, με το διδύμο Αλαβάνου-Τσίπρα, δοκίμασε και πάλι να σπεκουλάρει

Το μεγάλο πλιάτσικο σε βάρος του ελληνικού κρατικού προϋπολογισμού, που σηκώνει στις πλάτες του ο ελληνικός λαός, αποτυπώνεται ανάγλυφα στα ίδια τα επίσημα στοιχεία. Απ' αυτά φαίνεται πως όχι μόνο δεν «τα φράγματα ολοι μαζί», αλλά αντίθετα πως είναι το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο που παίρνει τη μερίδα του λέοντος.

Για την ανάλυσή μας επιλέξαμε την περίοδο κατά την οποία έγινε η κατασκευή των έργων των περιβόητων ολυμπιακών αγώνων του 2004 (με κυβερνήσεις Κ. Σημίτη) και έτσι υπήρξε μια σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη, που κινήθηκε σε επίσημους ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ γύρω στο 4%, και την περίοδο μετά την τελεση των ολυμπιακών αγώνων, που τη διακυβέρνηση της καπιταλιστικής εξουσίας είχε αναλάβει το συντηρητικό αστικό κόμμα της ΝΔ, περίοδο κατά την οποία συνεχίστηκε η σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη. Στον Πίνακα 4 αποτυπώθηκαν οι αυξήσεις του ΑΕΠ της περιόδου 1997-2008. Ας τον κρατήσουμε αυτόν τον πίνακα καλά στο μυαλό μας, γιατί οι απολογητές του Μνημονίου ισχυρίζονται, ότι από το 2012 που θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση και από την «ύφεση» θα περάσουμε στην ανάπτυξη και στη δημιουργία πρωτογενών πλεονασμάτων θα έχουμε αποκλιμάκωση του χρέους!

Οπως θα δούμε στη συνέχεια, αυτό είναι μεγάλο ψέμα. Ακόμη και με τις αισιόδοξες κυβερνητικές προβλέψεις, το ΑΕΠ τη δεκτία 2012-2013 θ' αυξηθεί μόνο κατά 1,1% και 2,1%. Και οι προβλέψεις αυτές σύντομα θα αναθεωρηθούν, γιατί απλούστατα στηρίχτηκαν στην πρόβλεψη για αύξηση των εξαγωγών, που εδράζεται στον αέρα και την επικαλούνται μόνο και μόνο για να πλησάρουν το παραμύθι της ανάκαμψης. Ακόμη κι αν έπιαναν το 4% στην αύξηση του ΑΕΠ, πάλι δεν θα μπορέσουν οι κυβερνήσεις που θα διαδεχτούν την κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου να μειώσουν το χρέος της λεγόμενης Κεντρικής Κυβέρνησης.

Κύριο μέλημα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, των κυβερνήσεων που θα τη διαδεχτούν και του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου που επιβάλλει τοκογλυφικούς όρους στο δανεισμό ήταν και είναι η Ελλάδα να καταβάλλει τα υπέρογκα τοκοχρεούλισια και να «κινεζοποιηθεί» η εργαζόμενη ελληνική κοινωνία. Παρενθετικά μιλώντας, θέλουμε να διατυπώσουμε την εκτίμησή μας ότι εάν ολοκληρωθεί «αναιμάκτο» η «κινεζοποίηση» της ελληνικής κοινωνίους και το ελληνικό προλεταριάτο δεν παίζει τον πρωτοπόρο ρόλο του, τότε και οι κυβερνήσεις των κυρίαρχων καπιταλιστικών κρατών της ΕΕ και το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο θα παύσουν ν' ασχολούνται με το «υπέρογκο έλλειμμα» της Ελλάδας και με την αποπληρωμή του. Θα συνεχίσουν να «μαζί» δανείζουν, εννοείται με τοκογλυφικούς όρους.

Φτιάξαμε τον Πίνακα 1 με στοιχεία παρμένα από τις Εισηγητικές Εκθέσεις των κρατικών προϋπολογισμών για να έχουμε μια αναλυτική εικόνα για τους τόκους και τα χρεούλισια που πληρώσαμε ως ελληνικός λαός στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο και το

Η μεγάλη ληστεία από το χρηματιστικό κεφάλαιο

Από το 1997 μέχρι το 2008 το χρέος αυξήθηκε κατά 147,5 δισ. ευρώ και πληρώσαμε για τοκοχρεούλισια 386 δισ. ευρώ

Πίνακας 1
Πληρωμή τόκων και χρεούλισιων (εκατ. ευρώ)

Χρονία	Τόκοι	Βραχυπρ. χρέος	Μεσομακρ. χρέος	Τοκοχρεούλισια
1991	4.249		2.703	6.952
1992	4.123		6.406	10.529
1993	6.228		4.707	10.935
1994	8.990		7.162	16.152
1995	9.098		7.907	17.005
1996	9.641		10.263	19.904
1997	8.809		10.145	18.954
1998	9.018		2.682	18.700
1999	9.290		9.251	18.541
2000	9.449		13.131	22.580
2001	9.289		11.618	20.907
2002	8.535		20.280	28.815
2003	9.208	2.228	20.763	32.199
2004	9.283	7.631	18.444	35.358
2005	9.616	5.085	20.379	35.440
2006	9.200	8.091	16.589	33.880
2007	10.100	24.723	22.195	57.018
2008	11.600	25.674	26.246	63.520
2009	12.500	36.904	29.135	78.539
2010	14.200	22.603	19.550	56.353
2011	15.920	18.000	28.130	62.050
ΣΥΝΟΛΟ	198.346			664.331

στικό κεφάλαιο τα 21 χρόνια της περιόδου 1991-2011. Μια περίοδο που κυβέρνησαν και τα δύο μεγάλα αστικά κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Την περίοδο αυτή ο ελληνικός λαός πλήρωσε για τοκοχρεούλισια 664,3 δισ. ευρώ, ενώ το χρέος της λεγόμενης Κεντρικής Κυβέρνησης το Μάρτη του 2011 έφτασε τα 354,5 δισ. ευρώ. Αν αθροίσουμε τα δύο αυτά μεγέθη, φτάνουμε στο αστρονομικό για τα ελληνικά δεδομένα μέγεθος του 1,02 τρισ. ευρώ.

Στον Πίνακα 2 βλέπουμε την πορεία αύξησης του δημόσιου χρέους, δηλαδή του χρέους της λεγόμενης Κεντρικής Κυβέρνησης. Τέλος, από τον Πίνακα 3 παίρνουμε μια εικόνα για την πορεία του κονδυλίου από τον κρατικό προϋπολογισμό που πάει για τους μισθούς και τις συντάξεις των εργαζόμενων και των συνταξιούχων του δημοσίου. Μπορούμε, λοιπόν, να κάνουμε τις συγκρίσεις για να δούμε αν οι δημόσιοι υπάλληλοι και συνταξιούχοι αποτελούν μια από τις βασικές αιτίες της «κακοδαιμονίας» μας!

Οπως και οι εργάτες στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν «κοστίζουν», απλούστατα γιατί είναι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου. Εξαιρούμε τους καραβανάδες, τους μπάτασους και τους παπάδες που ανήκουν στους καταπιεστικούς και κατασταλτικούς μηχανισμούς. Αν συγκρίνουμε τους μισθούς και τις συντάξεις των δημόσιων υπάλληλων με τα τοκοχρεούλια, βλέπουμε την τεράστια διαφορά. Τα τοκοχρεούλια, όμως, που εισπράττουν το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο και το

Πίνακας 2
Χρέος κεντρικής κυβέρνησης (σε εκατ. ευρώ)

1997	114.571
1998	121.943
1999	129.168
2000	139.184
2001	145.737
2002	166.117
2003	177.812
Μάρ 2004	184.514
Ιούν 2004	195.739
2004	201.244
2005	215.415
2006	226.218
2007	239.658
2008	262.071
Σεπτ 2009	297.921
Δεκ 2009	298.524
2010	340.277
Μάρ 2011	354.541

Πίνακας 3
Μισθοί δημόσιου και συντάξεις (σε εκατ. ευρώ)

1997	3.2%
1998	3.7%
1999	3.5%
2000	4.3%
2001	4.1%
2002	3.8%
2003	4.5%
2004	4.7%
2005	3.7%
2006	4.3%
2007	4.0%
2008	3.2%
2009	2.7%

* Εκτίμηση
** Πρόβλεψη

μας και τότε θα πρέπει να δουλεύουν όλα τα μέλη μιας τετραμελούς εργαστικής οικογένειας προκειμένου να «εξασφαλίσουν» ένα άθλιο επίπεδο ζωής.

Συνεχίζουμε με την περίοδο από το Μάρτη του 2004 μέχρι το Σεπτέμβρη του 2009, περίοδο της Νεοδημοκρατικής διαχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας. Το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης από 184,5 δισ. ευρώ το Μάρτη του 2004 οι κυβερνήσεις της ΝΔ το ανέβασαν το Σεπτέμβρη του 2009 στα 297,92 δισ. ευρώ. Αυξήθηκε λοιπόν το χρέος κατά 113,41 δισ. ευρώ ή ποσοστιαία κατά 61,46%.

Ομως, η ΝΔ μαζί με τη διακυβέρνηση της αστικής εξουσίας παρέλαβε από την κυβέρνηση του Κ. Σημίτη και ομόλογα ύψους 75,5 δισ. ευρώ, που έληγαν την περίοδο

Νέο δάνειο, νέο –πιο εφιαλτικό– Μνημόνιο

Βιώστηκε ή όχι ο Γιούνκερ, μετά τη συνάντησή του με τον Παππανδρέου στις Βρυξέλλες, να ανακοινώσει ότι έχει εγκριθεί επί της αρχής η χορήγηση νέου δανείου «διάσωσης» προς την Ελλάδα; Αν διαβάσει κανείς προσεκτικά τη δήλωσή του, θα διαπιστώσει ότι ο πρόεδρος του Eurogroup εξέφρασε την πεποίθησή του και σε κανένα σημείο δεν αυτοαναγορεύτηκε σε υπέρτατο άρχοντα της ΕΕ, που αποφασίζει για λογαριασμό όλων. Επομένως, παραβίασε ανοιχτές θύρες εκείνος ο γερμανός υφυπουργός Οικονομικών, που δήλωσε ότι ο Γιούνκερ απλώς εξέφρασε την προσωπική του γνώμη και πως καμιά απόφαση δεν μπορεί να παρθεί ερήμην της Γερμανίας, η οποία θ' αποφασίσει αφού πρώτα μελετήσει την έκθεση της τρόικας. Ο υφυπουργός έκανε μια ανέξοδη επίδειξη γερμανικού γηγεμονισμού, την ίδια ώρα που οι πραγματικοί ηγέτες της Γερμανίας εκφράζουν την πλήρη συμφωνία τους με τον Γιούνκερ.

Ο Β. Σάιμπλε φρόντισε να διαφρεύσει στο Ρόιτερς επιστολή του προς τον Τρισέ, στην οποία προειδοποιεί ότι «έίμαστε αντιμέτωποι με τον πραγματικό κίνδυνο της πρώτης άτακτης χρεοκοπίας κράτους εντός της ευρωζώνης» και υποβάλλει αίτημα για σημαντική διεύρυνση της «βοήθειας» προς την Ελλάδα. Και ο Τρισέ, περιέγραψε με το δικό του τρόπο τη νέα «σωτηρία» της Ελλάδας. Αν και δήλωσε αντίθετο στο να φορτώθουν ζημιές οι πιστωτές, εντούτοις «αυτό δεν σημαίνει ότι είμαστε εναντίον της εκδοχής οιδιωτικός κλάδος, όπως είχε ζητηθεί πριν από ένα χρόνο με το πρώτο πρόγραμμα για την Ελλάδα, και οι χρηματοοικονομικοί οργανισμοί στην Ευρώπη, να τους ζητηθεί να διατηρήσουν το ίδιο επίπεδο χρέους». Και για δύσους δεν κατάλαβαν το επανέλαβε με απλά λόγια: «Αυτό δεν είναι χρεοκοπία. Αυτό είναι κάπι που η EKT θα θεωρούσε κατάληλο».

Το Ρόιτερς πάλι, επικαλούμενο πηγές κρατών-μελών της Ευρωζώνης, περιέγραψε το νέο σχέδιο «διάσωσης», που θα γίνει με ένα «πακέτο» μεταξύ 80 και 100 δισ. Απ' αυτά, 25-30 δισ. θα προέλθουν από πωλήσεις περιουσιακών στοιχείων του ελληνικού κράτους, 30-40 δισ. από δάνεια

που θα δώσει το ΔΝΤ (το ένα τρίτο) και ο Προσωρινός Μηχανισμός Σταθερότητας – EFSF (τα δύο τρίτα) και 30 δισ. από την ανταλλαγή πλαταίων ομολόγων που λήγουν μέχρι το 2015 με νέα που θα λήγουν αργότερα (για 7 χρόνια έκανε λόγο ο Σόιμπλε). Αυτό είναι το περιβόρτο reprofiling, για το οποίο είχε μιλήσει ο Γιούνκερ μετά τη μυστική σύναξη του Λουδεμβίουργου.

Ο Ρεν, μιλώντας στην επιπροπή οικονομικών του Ευρωκοινοβουλίου, εξήγησε ότι η ΕΕ συζήτα ένα νέο «πακέτο» για την Ελλάδα, στο πλαίσιο του οποίου θα ενθαρρύνονται οι τράπεζες να διατηρήσουν την «έκθεση» τους στην Ελλάδα, κατά το πρότυπο της «Πρωτοβουλίας της Βιέννης» (συμφωνία κρατών και τραπεζών για τη διαχείριση του χρέους των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης με αντικατασταση πλατών ομολόγων με νέα, με μικρύτερη ημερομηνία λήξης και ψηλότερη επιπλόκαια).

Γιατί, όμως, οι τράπεζες να δεχτούν το reprofiling; «Είναι δύσκολο να φανταστώ ότι υπό τις σημερινές συνθήκες οι πιστωτές θα το έκαναν αυτό (σ.ο. να μετακυλήσουν χρονικά τις θέσεις τους στα ομόλογα) εθελοντικά. Η ερμηνεία μας για το default (σ.ο. χρεοστάσιο) προβλέπει ότι για να χαρακτηριστεί κάπι εθελοντικό, θα πρέπει να είναι πραγματικά εθελοντικό. Το πιθανότερο είναι ότι αυτό θα χαρακτηριστεί πιστωτικό επεισόδιο κατά την άποψή μας», δήλωσε στο Ρόιτερς ο αναλυτής της Moody's, Μπαρτ Οστερβέλντ. Η Moody's ήταν ο τελευταίος αξιολογικός οίκος που πήρε θέση σ' αυτό το ζήτημα. Είχαν προηγηθεί η Fitch και η Standard & Poor's. Σύμφωνα με τους αναλυτές της Fitch, μια ανταλλαγή στο πλαίσιο της οποίας παίρνονται ομόλογα με χειρότερους όρους και η οποία γίνεται τη στιγμή που η χρεωστρία χώρα έχει υποβαθμιστεί πιστοληπτικά, είναι αναγκαστική ανταλλαγή και επομένως θα χαρακτηριστεί ως default, ανεξάρτητα του αν θα ονομαστεί «εθελοντική συμφωνία». Για την S&P το reprofiling ενός χρέους συνιστά χρεοστάσιο και το ίδιο θα θεωρηθεί και κάθε εθελοντική συμφωνία υπό συγκεκριμένες συνθήκες. Μόνο αν δεν μεταβληθούν οι αρχικοί όροι της συμφωνίας των δύο μερών δεν θα συνι-

πούσε χρεοστάσιο μια τέτοια συμφωνία.

Οπως καταλαβαίνετε, μπορεί ο Σόιμπλε, ο Γιούνκερ, ο Ρεν, ακόμη και ο Τρισέ να μιλούν για αντικατάσταση πλαταίων ελληνικών ομολόγων με νέα, με λήξη εφτά χρόνια μετά (όπως είπε ο Σόιμπλε), όμως τον τελικό λόγο θα τον πουν οι τραπεζίτες. Γ' αυτό ξεκίνησε το παιχνίδι με τους αξιολογικούς οίκους, που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των κατόχων χρηματιστικού κεφαλαίου. Ενα παιχνίδι που θα είναι σκληρό και στο οποίο η μόνη που δεν θα ρωτηθεί είναι η ελληνική κυβέρνηση.

Για να καταλάβετε πόσο χοντρό θα είναι αυτό το παιχνίδι, δείτε τη δήλωση που έκανε ο Ομπάμα, μετά τη συνάντησή του με τη Μέρκελ. Μπορεί τα εγχώρια παταγγαλάκια να ερμηνεύσουν αυτή τη δήλωση ως «αμερικανική στήριξη στην Ελλάδα» (ξεχνώντας ότι παρόμοιες δηλώσεις είχαν γίνει πριν από Σόιμπλε, Γιούνκερ, Τρισέ, Ρεν), όμως η πραγματικότητα είναι άλλη. Ο Ομπάμα ανησύχησε σφύρδρα μετά τις δηλώσεις των πιστοληπτικών οίκων, διότι αν η «εθελοντική συμφωνία» reprofiling τμήματος του ελληνικού χρέους θεωρηθεί χρεοστάσιο (default) και αν αυτό το χρεοστάσιο ενεργοποιήσει την πληρωμή των CDS (ασφαλιστρα κινδύνου), οι αμερικανικές τράπεζες, που έχουν εκδώσει πάνω από το 60% των CDS, θα βρεθούν κατευθείαν με μια σκασμένη φούσκα στα χέρια τους. Θα πρέπει να πληρώσουν άμεσα.

Και –ω του θαύματος– λίγες ώρες μετά τη δήλωση Ομπάμα, ο γενικός σύμβουλος της ISDA (πρόκειται για την Αρχή της αγοράς παραγώγων που αποφασίζει σ' αυτές τις περιπτώσεις), Ντεβίντ Γκιν, δήλωσε στο Ρόιτερς ότι μια εθελοντική συμφωνία για τη μετοκύληση θέσεων στα ελληνικά ομόλογα ή την ανταλλαγή ομολόγων με νέα, πιο μακροπρόθεσμα, δεν θα θεωρούνταν κανονικό πιστωτικό επεισόδιο και επομένως δεν θα πυροδοτούσε την αποπληρωμή των CDS. Ο Γκιν είχε έτοιμη και την ερμηνεία: «Εάν το χρέος δεν αποπληρωθεί την ημέρα που λήγει, τότε γενικά αυτό πυροδοτεί ένα πιστωτικό επεισόδιο που έχει υποβαθμιστεί πιστοληπτικά, είναι αναγκαστική ανταλλαγή και επομένως θα χαρακτηριστεί ως default, ανεξάρτητα του αν θα ονομαστεί «εθελοντική συμφωνία». Για την S&P το reprofiling ενός χρέους συνιστά χρεοστάσιο και το ίδιο θα θεωρηθεί και κάθε εθελοντική συμφωνία υπό συγκεκριμένες συνθήκες. Μόνο αν δεν μεταβληθούν οι αρχικοί όροι της συμφωνίας των δύο μερών δεν θα συνι-

πούσε χρεοστάσιο μια τέτοια συμφωνία.

Ελλάδα), τότε θα πίστευα ότι μάλλον αυτό δεν θα αποτελούσε πιστωτικό επεισόδιο, επειδή η αποπληρωμή θα έχει γίνει όπως προβλεπόταν».

Βλέπουμε, λοιπόν, μια σύγκρουση ανάφεσα σε δυο στρατόπεδα. Από τη μια οι κυβερνήσεις και τα όργανα της Ευρωζώνης, η αμερικανική κυβέρνηση και η ISDA και από την άλλη οι τρεις αξιολογικοί οίκοι, που ενεργούν προφανώς για λογαριασμό κάποιας ομάδας τραπεζών. Ακόμη, όμως, δεν έχουν μιλήσει οι ευρωπαϊκές τράπεζες, οι οποίες –σε αντίθεση με τις αμερικανικές που έχουν ανοιχτεί σε CDS-κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος των ελληνικών ομολόγων. Πώς θα μπουν σε μια συμφωνία για ανανέωση του ελληνικού χρέους, όταν είναι διαφορετική η «έκθεση» της τράπεζας; Είναι δυνατόν κάποιες τράπεζες να δεχτούν να χάσουν και κάποιες άλλες να παραμείνουν αλώβητες; Και τι θα πάρουν ως αντιστάθμισμα αυτές που θα χάσουν;

Στη έγκυρη γερμανική οικονομική εφημερίδα Handelsblatt τέθηκε το εξής λογικό –από τη σκοπιά των τραπεζών– ερώτημα: ποιος διευθύνων σύμβουλος τραπεζικού ομίλου θα αναλάμβανε την ευθύνη να εξηγήσει στους μετόχους του ότι αντί να πάρει μετρητά δέχθηκε να αγοράσει νέα ελληνικά ομόλογα πολυετούς διάρκειας, όταν οι γνωρίζουν ότι πριν λήξουν τα νέα ομόλογα θα έχει μεσολαβήσει η αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους και το «κουύρεμα» των πιστωτών; Και πώς θα μοιραστεί το «βάρος» ανάφεσα στις τράπεζες; Κάποιες, για παράδειγμα, έχουν ομόλογα που λήγουν το 2013 και το 2014 και θα κληθούν να τα ανανεώσουν με νέα, λήξης 2020-2021, ενώ κάποιες άλλες έχουν ομόλογα που λήγουν από το 2015 και μετά και θα τα πληρωθούν στην ώρα τους. Πώς θα τα βρουν τράπεζες και κυβερνήσεις μεταξύ τους; Για παράδειγμα, ο διευθύνων σύμβουλος της Credit Agricole Ζαν-Πολ Σιφλέ δήλωσε ότι η τράπεζα θα στηρίζει ένα σχέδιο επέκτασης της λήξης του ελληνικού χρέους. Όμως, όπως ο ίδιος είπε, η «έκθεση» της τράπεζας σε ελληνικό κρατικό χρέος είναι μικρή, μόλις 631 εκατ. ευρώ. Εχει επομένως την άνεση να κάνει παιχνίδια, προσβλέποντας σε ανταλλάγματα. Γιατί, όμως, δεν βιά-

στηκε να κάνει ανάλογη δήλωση ο διευθύνων σύμβουλος της Societe Generale ή ο ομόλογός του της BNP Paribas, που έχουν στα χέρια τους ελληνικά κρατικά ομόλογα ύψους μερικών διος. ευρώ η καθημεία;

Να γιατί το παιχνίδι θα είναι σκληρό. Η σκλη

Το ολοήμερο παιδοφυλακτήριο και τότε και τώρα στην υπηρεσία των αναγκών της αγοράς εργασίας

Ημεγαλύτερη απόδειξη για το ότι τα ολοήμερα σχολεία φτιάχτηκαν για να υπηρετούν μόνο τις σύγχρονες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας είναι η επιχειρούμενη τώρα συρρίκνωση ή και κατάργηση τους. Οταν το κεφάλαιο απαιτούσε μαζικά εργατικό δυναμικό λάστιχο που να δουλεύει από νύχτα σε νύχτα χωρίς δικαιώματα στα καπιταλιστικά κάτεργα, απερίσπαστο από την έννοια της φροντίδας των παιδιών του, το ευσπλαχνικό υπουργείο Παιδείας έτρεξε να δημιουργήσει τα ολοήμερα παιδοφυλακτήρια.

Για να μην κατηγορηθεί δε ότι το κάνει με μοναδικό κριτήριο τις ανάγκες της αγοράς εργασίας, περιέβαλε αυτό το σχολείο-φυλακή με μπόλικες «φιλολαϊκές» και «παιδαγωγικές» φιοριτούρες. Και τι δεν ακούσαμε! Για άνοιγμα του σχολείου στην κοινωνία, για ολοκληρωμένα παιδαγωγικά προγράμματα, για πολύπλευρη μόρφωση των παιδιών και τα ρέστα. Για να αποδείξει μάλιστα το υπουργείο Παιδείας ότι στο ολοήμερο σχολείο παράγεται παιδαγωγικό και διδακτικό έργο, πρόσθεσε στο επιπλέον αυτό απογευματινό ωράριο διδακτικά αντικείμενα (ξένη γλώσσα, γυμναστική, κ.λπ.), που στην πλειοψηφία τους τα παιδιά τα είχαν διδαχθεί στο πρωινό ωράριο και επέβαλε στους γονείς να παιρνουν τα παιδιά τους από το σχολείο με το πέρας λειτουργίας του απογευματινού διδακτικού ωράριου, ανεξάρτητα από το αν αυτοί επέστρεφαν από την εργασία τους νωρίτερα.

Ομως, οι γονείς, που αντίκριζαν τα παιδιά τους κατάκοπα και χωρίς να έχουν ολοκληρώσει την προετοιμασία τους για την επόμενη μέρα, προσέδιδαν στα σχολεία αυτά την πραγματική τους διάσταση ονοματίζοντάς τα «φύλαξη».

Τώρα, όμως, το τοπίο στην αγορά εργασίας άλλαξε. Η ανεργία έλαβε δραματικές διαστάσεις. Επιχειρήσεις βάζουν καθημερινά λουκέτο και το κεφάλαιο αφού ξεζύμισε τους εργαζόμενους, τώρα για να ξεπεράσει την κρίση, τους πετά σα στυμμένες λεμονόκουπες στο καναβάτσο της ανεργίας. Εξέλιπε, συνεπώς, η ανάγκη τα παιδιά των προλετάριων να τα «φύλαξε» το κράτος (με ελάχιστα έξοδα οφειλουμε να σημειώσουμε

να εγκαταλείψουν την Ελλάδα.

Το υπουργείο Παιδείας δίνει επίσης το δικαίωμα στους μαθητές να αποχωρούν από το ολοήμερο πρόγραμμα όποτε το επιθυμούν, με το πέρας κάθε διδακτικής ώρας, με την προϋπόθεση να έχει κατατεθεί σχετική δήλωση των γονέων και κηδεμόνων τους. Προσβλέπει, και με τον τρόπο αυτό, στη μείωση των μαθητών που παραμένουν στο ολοήμερο ως το πέρας του ωραρίου λειτουργίας του και συνεπώς στη μείωση των διδακτικών αντικειμένων, άρα και των αντίστοιχων εκπαιδευτικών.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το ολοήμερο σχολείο στήριξε με πάθος και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των εκπαιδευτικών (της λεγόμενης αριστεράς συμπεριλαμβανομένης, που το στήριξε ως προς τη «φιλοσοφία» του, λες και μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή φιλοσοφία ξεκομμένη από το συγκεκριμένο μέτρο εφαρμογής στον καπιταλισμό), που τώρα παριστάνει την εξαπατημένη σύζυγο. Φέρνει βαρύ φορτίο για τον εξωραϊσμό αυτού του θεσμού προσαρμογής του σχολείου στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, αυτού του σχολείου-φυλακή για τις μικρές ζωές, στα μάτια της «κοινής γνώμης».

Γιούλα Γκεσούλη

Η «προοδευμένη» Γερμανία

Πρώτα είπαν ότι φταίνε τα ισπανικά αγγουράκια από την Αλμερία και τη Μαδέρα, για ν' αναγκαστούν στη συνέχεια ν' ανασκευάσουν. Μετά ανακοίνωσαν ότι φταίνε οι φύτρες φασολιών που καλλιεργούνται στο Ιλζεν της Κάτω Σαξωνίας, μερικές δεκάδες χιλιόμετρα νότια του Αμβούργου και κάλεσαν τον κόσμο να σταματήσει να καταναλώνει φύτρα φασολιών, που συνήθως χρησιμοποιούνται στις σαλάτες. Στη συνέχεια, ανασκεύασαν και αυτή την ανακοίνωση, που είχαν σπεύσει να κάνουν με σκοπό να δισχειριστούν τον πανικό του πληθυσμού, δημοσιοποιώντας τα αρνητικά αποτελέσματα των ελέγχων που είχαν γίνει σε 40 δείγματα.

Επιστρέψαντας στην πρώτη κρούσματα προσβολής από το επικίνδυνο βακτηρίδιο e.coli, με τους θανάτους να έχουν φτάσει τους 23 και τα κρούσματα να κοντεύουν τα 3.000, η αναπτυγμένη και προοδευμένη (όπως τη θέλει η αστική μυθολογία) Γερμανία δεν έχει καταφέρει ακόμη να βρει τις αιτίες της επιδημίας. Αυτό αποδεικνύει για μια ακόμη φορά ότι ο ελεγκτικός μηχανισμός είναι μπάχαλο. Και είναι μπάχαλο γιατί στηρίζεται στον... αυτοελεγχο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Εβαλαν το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Εβαλαν τους κυνηγούς του κέρδους να προστατεύουν τη δημόσια υγεία.

Στο μεταξύ, εξαιτίας της επιδημίας φάνηκαν και οι ολέθριες συνέπειες των περικοπών που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια στον τομέα της γεγείας. Στα γερμανικά νοσοκομεία έχει προκληθεί ένα απίστευτο χάος και αιτία γι' αυτό είναι η μείωση των γιατρών, των νοσηλευτών και των κρεβατιών στα νοσοκομεία.

■ Τον κέρασαν... μαστίχα

Ηταν η σειρά του Σκανδαλίδη να γευτεί τις περιποιήσεις των εξοργισμένων εργαζόμενων και μικροαστών. Με τον αέρα του παλαιο-Πασούκου πίστεψε ότι αυτός δεν θα μπει στο ίδιο τσουβάλι με τα νέα φυντάνια. Καλού-κακού, πάντως, οι επιτελείς του φρόντισαν να μεταφέρουν τη συνεδρίαση του περιφερειακού συμβούλιου Βορείου Αιγαίου από τη Μυτιλήνη, όπου είναι η έδρα της περιφέρειας, στη Χίο, όπου τα πράγματα είναι πιο φιλικά για το ΠΑΣΟΚ. Ετσι νόμιζαν τουλάχιστον. Γ' αυτό αισθάνθηκαν μεγάλη έκπληξη, όταν είδαν εκποντάδες όποια να πολιορκούν την έδρα της περιφέρειας. Είχαν, βέβαια, φροντίσει να μπάσουν τον Σκανδαλίδη στο κτίριο μια ώρα πριν την αναγγελθείσα συνεδρίαση του περιφε-

ρειακού συμβούλιου, όμως το θέμα σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν είναι πώς μπαίνεις, αλλά πώς φεύγεις. Να βάλουν τα ΜΑΤ να χτυπήσουν τον κόσμο δεν τους έπαιρνε. Βλέπετε, δεν ήταν εκεί μόνο φοιτητές ή μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, ήταν αγρότες, έμποροι, επαγγελματίες, νοικοκύρες. Άλλοι με τα πανό τους και άλλοι με τετζερέδες που αγόραζαν επιτόπιου.

Ο Σκανδαλίδης έμεινε πολιορκημένος μέχρι αργά το βράδυ στο κτίριο της πρώην νομαρχίας. Κάποια στιγμή που βγήκε στο παράθυρο, αυγά και γιαούρτια έφυγαν προς το κτίριο. Τελικά, τον έβγαλαν από την πίσω πόρτα, τον έχωσαν σ' ένα ασφαλίτικο και περνώντας μέσα από στενά τον πήγαν στο αεροδρόμιο. Τη νύφη πλήρωσε η χιώτισσα βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ελπίδα Τσουρή που πήγε να φύγει μετά τον Σκανδαλίδη και έφορε κυνηγητό και άφθονα αιγάλια. Κι όλ' αυτά στην άλλοτε «πασοκοκρατούμενη» Χίο.

■ Ανάληγητοι σε βαθμό κακουργήματος

Κατά 50% πετσόκοψε η διοίκηση του ΙΚΑ τα ποσά που καλύπτει το Ταμείο για τα τεχνικά βοηθήματα των ασφαλισμένων με κινητική αναπηρία (αμαξίδια, τεχνητά μέλη, ορθοπεδικά ειδη κ.λπ.). Αν σκεφτούμε ότι και τα ποσά που μέχρι πρότινος έδινε το ΙΚΑ δεν καλυπταν το σύνολο της δαπάνης και ο ανάπτηρος έβαζε από την τοσέπη του, μπορούμε να φανταστούμε σε τι αφαίμαξη θα υποβληθούν αυτοί οι άνθρωποι. Για παράδειγμα, ένα αμαξίδιο κοστίζει περίπου 3.000 ευρώ και το ΙΚΑ έδινε 1.900, ενώ πλέον θα δίνει μόνο 900 ευρώ!

Μ' αυτό τον τρόπο γίνεται ο «περιορισμός της σπατάλης», για τον οποίο καμαρώνουν η Κατσέλη, ο Σπυρόπουλος και η λοιπή κυβερνητική συμμορία.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Πότε πέρασε κιόλας σχεδόν μια δεκαετία από τότε που ιδρύθηκαν τα ΚΕΠ; Πότε πέρασαν κιόλας οχτώ χρόνια από τότε που διαλύθηκε το ΚΕΠ του Αθραμόπουλου;

Μη ξεχάσετε (μύζαι χάσετε) ότι την προσεχή Πέμπτη έχει γενέθλια ο Έλληνας πρωθυπουργός, o greek prime minister Giorgakis που γεννήθηκε στον Άγιο Παύλο (Saint Paul) της Minnesota και κλείνει 59 χρόνια ζωής. Μιας ζωής που κύλησε λέγοντας μόνο «yes». Στη μαρά όταν ήταν μικρός, στον μπαμπά όταν μεγάλωσε και πήρε τα πρώτα υπουργεία για να πάιζει, στους... δείους όταν ωρίμασε και... Τα υπόλοιπα στη βιογραφία του που -για κάποιους διλθερούς για τον ίδιο λόγους, όπως πάνε τα πράγματα- δα κυκλοφορήσει σύντομα.

Το μουσειακό αγαθό της αγροτικής παραγωγής μπήκε στο στόχαστρο άνανδρων και ανεύθυνων στοιχείων στη Χίο (δεν μπορεί παρά να ήταν υποκινούμενοι από τον ΣυΡΙΖΑ), που κινούμενοι δυο-δυο απέκλεισαν τον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης (χα, χα, χα, γελάω με το «ανάπτυξης»). Ωστόσο τα χειρότερα φαίνεται να έρχονται την άρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, καθώς φούντων η μάχη Mickey Mouse - Scrooge Mc Duck στη Λιμνούπολη. Η παροιμώδης τοιγκουνιά του δεύτερου έγινε η αιτία να ξεσπάσει ένας δημόσιος καβγάς με απρόβλεπτες συνέπειες, ενώ δέσπι πήραν δημόσια τόσο ο Goofy όσο και η γιαγιά Duck. Δεν ξέρουμε πώς θα εξελιχθεί αυτό το μείζον εδινικό ζήτημα που ίσως προκαλέσει και την επέμβαση του επιδεωρητή O'Hara, ο οποίος είναι πλέον επιστρόμιος φίλος του Mickey μετά τη λίθη του παρελθόντος, την εδνική συμφιλίωση και τη μετακίνηση του Mickey κατά 180 μοίρες δεξιότερα...

«Ξέρεις, Ανδρωπάκο, πώς θα ένιωθες ένας αιτός άμα έκλωθε αυγά μιας κότας; Αρχικά ο αιτός νομίζει ότι θα κλωσήσει μικρά αετόπουλα που θα μεγαλώσουν. Μα εκείνο που βγαίνει από τα αυγά δεν είναι παρά μικρά κοτόπουλα. Απελπισμένος ο αιτός εξακολουθεί να ελπίζει πως τα κοτόπουλα θα γίνουν αετοί. Μα πού τέτοιο πράμα! Τελικά δε βγαίνουν παρά κότες που κακαρίζουν. Οταν ο αιτός διαπιστώνει κάτι τέτοιο, βρίσκεται στο διλήμμα αν πρέπει να καταβροχδίσει όλα τα κοτόπουλα και τις κότες που κακαρίζουν. Μα συγκρατείται. Κι ό,τι τον κάνει να συγκρατηθεί είναι μια μικρή ελπίδα πως ανάμεσα στα τόσα κοτόπουλα μπορεί κάποτε να βρεθεί ένα αετόπουλο, ικανό σαν εκείνον τον ίδιο, ένα αετόπουλο που από την ψηλή φωλιά του δ' απενίζει μακριά κόσμους καινούργιους, σκέψεις καινούργιες, καινούργια σχήματα ζωής. Μόνο αυτή η ανεπαίσθητη ελπίδα κρατάει τον λυπημένο, τον αποχενωμένο αιτό από την απόφασή του να φάει όλα τα κοτόπουλα και όλες τις κότες που κακαρίζουν και που δεν βλέπουν ότι τα κλωσάει ένας αιτός, δεν καταλαβαίνουν ότι ζούνε σ' ένα ψηλό, απόμακρο βράχο, μακριά από τις υγρές και σκοτεινές κοιλάδες. Δεν απενίζουν την απόσταση όπως κάνει ο απομονωμένος αιτός. Μόνο καταβροχδίζουν και καταβροχδίζουν, όλο καταβροχδίζουν ό,τι φέρνει ο αιτός στη φωλιά (...) Δεν δέλεις να γίνεις αιτός, Ανδρωπάκο. Γι' αυτό σε τρώνε τα όρνεα. Φοβάσαι τους αιτόύς κι έτσι ζεις κοπαδιαστά και κοπαδιαστά εξολοθρεύεσαι. Γιατί μερικά από τα κοτόπουλά σου έχουν κλωσήσει αυγά όρνεων. Και τα όρνεά σου έχουν γίνει οι Φύρερ σου ενάντια στους αιτόύς, τους αιτόύς που θελήσανε να σε οδηγήσουν σε μακρινότερες, πιο υποσχετικές αποστάσεις. Τα όρνεα σε δίδαξαν να τρως ψωφίμια και να 'σαι ικανοποιημένος με ελάχιστα σπυριά σιτάρι. Σ' έμαδαν και να ωρύεσαι "Ζήτω, Ζήτω, Μέγα Ορνεο!". Τύρα λιμοκτονείς και πεδαίνεις κι ακόμη φοβάσαι τους αιτόύς που κλωσάνε τα κοτόπουλά σου» (Wilhelm Reich - «Άκου ανδρωπάκο»).

Με ενδουσιασμό έγινε δεκτή από τους εγκέφαλους της εδνικής διάσωσης η είδηση της εισήγησης που δέχτηκε ο οικονομικός εκπρόσωπος των αποικιοκρατών στη Μπανανία. Η εισήγηση προτίνει την εκπληκτική και πρωτοποριακή στην ιστορία των διεθνών ληστειών επιβολή έκτακτης εισφοράς 3% σε μισθωτούς και συνταξιούχους με ετήσιο εισόδημα μεγαλύτερο των έξι χιλιάδων ευρώ. «Το ΗΠΑμε και το κάνουμε πράξη: θα χτυπήσουμε τους έχοντες και κατέχοντες», δήλωσε ο ασκών χρέε σκιάχτρου στις κολεκτίβες της Μπανανίας, προκαλώντας παραλήρημα μεταξύ των ιδαγενών. Πιλαρητικοί και εικονο-μικοί αναλυτές σχολίαζαν ότι το όριο των έξι χιλιάδων ευρώ είναι καθοριστικό τεκμήριο πολυτελούς διαβίωσης, καθώς μεταφράζεται σε πεντακόσια ευρώ μηνιαίως, ήτοι δεκαέξι και μισό ευρώ ημερησίως.

Μας φεκάζουν ή κάτι μας ποτίζουν, δεν εξηγείται αλλιώς...

Κοκκινοσκουφίτσα

Εκρηκτική η αύξηση της ανεργίας

Στο 16,2% έφτασε το (υποεκτιμημένο) προσοστό ανεργίας της Ελλαστατού Μάρτη, έναντι 15,9% το Φλεβάρη. Το Μάρτη του 2010 ήταν 11,6%. Δηλαδή, μέσα σ' ένα χρόνο η ανεργία αυξήθηκε κατά 40%. Αν αναλογιστούμε ότι οι καπιταλιστές εφαρμόζουν κατά κόρον την εικ περιτροπής εργασίας (υποαπασχόληση, η οποία όμως καταγράφεται σαν απασχόληση), χωρίς καν να μπαίνουν

στον κόπτο να ακολουθήσουν τις νόμιμες διαδικασίες, μπορούμε να φανταστούμε σε τι δύσκολη θέση βρίσκεται η εργατική τάξη.

Στην καταγραφή κατά ομάδες ηλικιών, που κάνει η Ελλαστατού, στην ομάδα των 15-24 η ανεργία φτάνει το 42,5% και στην ομάδα 25-34 το 22,6%. Και βέβαια, αυτό δεν πρόκειται ν' αλλάξει με τη νέα

ρύθμιση που προωθεί η κυβέρνηση, για μείωση στο 80% του βασικού του μισθού για νέους μέχρι 25 ετών. Η οικονομία βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση, επειδή έχει πέσει η κατανάλωση των εργαζόμενων μαζών, και με τέτοιες προκλητικές ρυθμίσεις απλά διευκολύνονται οι καπιταλιστές να ασκούν εκβιασμό στους ήδη εργαζόμενους και να τους πληρώνουν λιγότερο και από τα βασικά.

Κόβουν και από τα απολύτως αναγκαία

Και από τα απολύτως αναγκαία κόβει η εργατική οικογένεια χτυπημένη άγρια από την κρίση. Αυτό προκύπτει από την εξελίξη του Δείκτη Κύκλου Εργασίων στο Λιανικό Εμπόριο, ο οποίος το Μάρτη (χωρίς τα καύσιμα) μειώθηκε κατά 15%, σε σχέση με το Μάρτη του 2010. Για να φανεί καλύτερα πόσο δραματική είναι αυτή η εξελίξη, σημειώνουμε πως το Μάρτη του 2010, σε σχέση με το Μάρτη του 2009, ο Δείκτης Ογκου, που είναι πιο αντιπροσωπευτικός, διότι καταγράφει τον όγκο των εμπο-

ρευμάτων, χωρίς την επίδραση του πληθωρισμού (σταθερές τιμές), μειώθηκε το Μάρτη κατά 17,7%, σε σχέση με το Μάρτη του 2010. Για να φανεί καλύτερα πόσο δραματική είναι αυτή η εξελίξη, σημειώνουμε πως το Μάρτη του 2010, σε σχέση με το Μάρτη του 2009, ο Δείκτης Ογκου, που είναι πιο αντιπροσωπευτικός, διότι καταγράφει τον όγκο των εμπο-

ρευμάτων, χωρίς την επίδραση του πληθωρισμού (σταθερές τιμές) είχε σημειώσει αύξηση 10,6%.

Χαρακτηριστική είναι και η ανάλυση των ετήσιων μεταβολών του Δείκτη Ογκου, ο οποίος με τα καύσιμα μειώθηκε κατά 17,5%:

Μεγάλα καταστήματα τροφίμων: -9,6%

Καύσιμα και λιπαντικά αυτοκίνων: -16,1%

Βιβλία-Χαρτικά-Λοιπά ειδή:

-16,6%

Φαρμακευτικά-Καλλυντικά: -20,5%

Επιπλα-Ηλεκτρικά ειδη-Οικιακός εξοπλισμός: -29,3%

Οταν πέφτει δραματικά ο τζίρος ακόμα και στα σούπερ-μάρκετ, τότε είναι σίγουρο ότι τημήμα του πληθυσμού βρίσκεται αντιμέτωπο με το φάσμα της πείνας. Κυριολεκτικά, όχι μεταφορικά.

Σκανδαλώδες το ξεπούλημα του ΟΤΕ

Οταν το 2008 η κυβέρνηση Καραμανλή πουλούσε 25% του ΟΤΕ στη γερμανική Deutsche Telekom, το ΠΑΣΟΚ μιλούσε για ξεπούλημα και υποσχόταν πως όταν γίνει κυβέρνηση θα επιχειρήσει την επανεξαγορά. Τώρα, το ΠΑΣΟΚ πουλήσε στο γερμανικό μονοπάτιο το 10%, σε τιμή τρεις φορές κάτω και καμαρώνει ότι σώνει τη χώρα.

Η πλάκα είναι πως το κλείσιμο της συμφωνίας το πληροφορηθήκαμε από τη DT και όχι από την κυβέρνηση. Η DT ανακοίνωσε πως επιστολή από την ελληνική κυβέρνηση για την ενεργοποίηση της «օψιών» που υπήρχε στο νόμο του 2008 και υπολόγισε και το τίμημα στα 400 εκατ. ευρώ περίπου. Το 2008, η κυβέρνηση Καραμανλή πουλήσε σε τιμή 27,5 ευρώ ανά μετοχή. Σήμερα, η κυβέρνηση Παπανδρέου πουλάει σε τιμή 8,19 ευρώ ανά μετοχή και την επόμενη περίοδο 6%

μεγάλο κατόρθωμα του Ομπερμάν, που πριν από τέσσερα χρόνια υπέγραψε συμφωνία με σωματείο εργαζόμενων και μετέφερε 50.000 υπαλλήλους της DT σε θέσεις με χαμηλότερους μισθούς, με αποτέλεσμα η εταιρία να εξοικονομήσει 900 ευρώ.

Η κυβέρνηση θέλει να πουλήσει το ελληνικό δημόσιο, όμως σε απαγόρευτα να δώσουν υπερτίμημα γι' αυτό. Στο κάτω-κάτω δεν καίγονται ν' αγοράσουν, αφού

■ **Απέρριψαν το αίτημα να νοσηλευτεί στο ΑΧΕΠΑ**

Καταδίκασαν σε αργό θάνατο τον Σάββα Ξηρό

Με μια προκλητική απόφαση, που πάρθηκε κατά πλειοψηφία 2-1 (μειοψήφισε η πρόεδρος), το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά απέρριψε την αίτηση διακοπής της ποινής, που είχε υποβάλει ο Σάββας Ξηρός, προκειμένου να νοσηλευτεί στο νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης, για να αντιμετωπιστούν τα ιδιαίτερα κρίσιμα προβλήματα υγείας του.

Οπως γράψαμε σε προηγούμενο ρεπορτάρι, η μεθόδευση έγινε φανερή από την πρώτη φορά που διεξήχθη αυτή η δίκη, στις 11 Μάη. Ενώ είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία, με την κατάθεση όλων των μαρτύρων, ο εισαγγελέας «ανακάλυψε» ότι δεν υπήρχε γνώμη του «νοσοκομείου» των φυλακών Κορυδαλλού, όπως απαιτεί ο νόμος και πρότεινε την αναβολή της δίκης, πρόταση που ασμένως δέχτηκε το δικαστήριο. Στην απόφασή του το δικαστήριο ζήτησε γραπτές γνωματεύσεις από γιατρούς του Κορυδαλλού, τους οποίους όμως είχε καλέσει και σαν μαρτύρες. Δεν ζήτησε τη γνώμη του νοσοκομείου, όπως προβλέπει ο νόμος.

Αυτή τη φορά, στη δεύτερη δίκη, οι γιατροί του Κορυδαλλού ήταν παρόντες και οι δύο και κατέθεσαν. Οι καταθέσεις τους ήταν «ήξεις αφήξεις», όπως ήταν και οι έγγραφες γνωματεύσεις τους, οι οποίες από επιστημονική άποψη θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν της πλάκας. Μολονότι δεν δήλωσαν ρητά ότι στο κατ' ευφημισμόν νοσοκομείο του Κορυδαλλού (ούτε αναρωτήριο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί) μπορούν ν' αντιμετωπιστούν τα συβαρά προβλήματα υγείας,

δεν δήλωσαν και ότι αυτό αποκλείεται. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι, όταν στον οφθαλμίατρο της φυλακής, ο οποίος υποστήριξε ότι ο ίδιος ικανοποιούσε όλα τα αιτήματα του Σ. Ξηρού, επισημάνθηκε ότι από το Γεννάρη εκκρεμεί αίτημα μεταφοράς του στο Γενικό Κρατικό, από γιατρό του νοσοκομείου, αυτός απάντησε πως αγνοούσε αυτό το αίτημα! Τόσο καλά δουλεύει το σύστημά τους εκεί πέρα. Τόσο ενδιαφέρον επιδεικνύει για την υγεία των φυλακισμένων και ιδιαίτερα εκείνων που αντιμετωπίζουν συβαρά προβλήματα. Περνούν τέσσερις μήνες και δεν ξέρουν ότι υπάρχει αίτημα μεταφοράς τους στο νοσοκομείο για κάποια εξέταση ή θεραπεία!

Απόντες από τη διαδικασία, όμως, ήταν και οι δύο ιατροδικαστές, οι οποίοι είχαν καταθέσει την προηγούμενη φορά. Υστερά από διακοπή, την οποία ζήτησε η υπεράσπιση του Σ. Ξηρού (Αννυ Παπαρρούσου), προκειμένου να κληθούν να καταθέσουν οι ιατροδικαστές, εμφανίστηκε μόνο η μία εξ αυτών, η οποία κατέθεσε στο ίδιο περίπου αόριστο πνεύμα με τους γιατρούς του Κορυδαλλού, χωρίς να απαντά με σαφήνεια στο ερώτημα αν πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα για προσωρινή διακοπή της ποινής. Για τον προϊστάμενο της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά, ο οποίος στην προηγούμενη δίκη ήταν καταπέλτης, δηλώνοντας με κατηγορηματικότητα ότι καμιά θεραπεία του Σ. Ξηρού δεν μπορεί να γίνει στον Κορυδαλλό ή με μονήμερες μεταφορές σε εξωτερικά νοσοκομεία και γ' αυτό πρέπει να διακοπεί η ποι-

νή του για να νοσηλευτεί σ' ένα οργανωμένο νοσοκομείο, δηλώθηκε ότι βρισκόταν σε άλλη δίκη! Ομως, όταν αναβλήθηκε η δίκη για την υπόθεση του Σ. Ξηρού, ορίστηκε και η νέα ημερομηνία, την οποία γνώριζε πολύ καλά ο προϊστάμενος. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η απουσία του μεθοδεύτηκε, γιατί αυτός ήταν ο πιο ουσιώδης μάρτυρας, ένας κρατικός υπάλληλος με κατηγορηματική τοποθέτηση υπέρ του αιτήματος του φυλακισμένου.

Ο Σ. Ξηρός δεν θέλησε να ζητήσει ο ίδιος διακοπή, προκειμένου να παρευρίσκονται όλοι οι ουσιώδεις μάρτυρες και ιδιαίτερα ο προϊστάμενος της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά. Μετά την ολοκλήρωση της αικροαματικής διαδικασίας, σε μια προκλητική και συνάμα υποκριτική πρόταση, η εισαγγελέας της έδρας ζήτησε να απορριφθεί το αίτημα, διότι η γνώμη του νοσοκομείου της Θεσσαλονίκης δεν είναι εμπεριστατωμένη! Και δεν είναι εμπεριστατωμένη, διότι –άκουσον, άκουσον– δεν αναφέρει τι ακριβώς θεραπείες θα γίνουν και πόσο θα διαρκέσουν! Λες και υπήρχε περίπτωση να κάνει τέτοιες αναφορές το νοσοκομείο ΑΧΕΠΑ, για έναν αιτηνή που ο γιατρός του δεν τον έχουν εξετάσει.

Πέρα, όμως, από τον παραλογισμό του πρόγραματος, η εισαγγελική πρόταση παραβίάζει ευθέως τον ίδιο το νόμο. Το άρθρο 557, παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας απαιτεί να υπάρχει «δήλωση του νοσηλευτικού διρύματος που υποδεικνύεται από τον αιτούντα ότι μπορεί αυτό να αναλάβει τη νοσηλεία του». Αυτή η δήλω-

ση υπήρχε και μάλιστα από κρατικό νοσοκομείο, το ΑΧΕΠΑ.

Επειδή κανένας από τους μάρτυρες δεν δήλωσε με κατηγορηματικότητα ότι μπορεί τα προβλήματα υγείας του Σ. Ξηρού να αντιμετωπίστούν στον Κορυδαλλό και επειδή ο νόμος είναι σαφής και η αποδοχή του αιτήματος ήταν μονόδρομος, η εισαγγελέας επιστράτευσε μια προκλητικά παράνομη επιχειρηματολογία. Και για ν' αποδείξουν για μια ακόμη φορά ότι στις πολιτικές δίκες εκείνοι που επιδιώκεται είναι η εξόντωση του αντίτηπου, οι δικηγόροι του έκαναν την προσπάθεια να απορρίψουν το αίτημα και να ξαναστέλουν τον Σάββα Ξηρό στο κελί του αργού θανάτου. Ούτε η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, που έχει καταδικάσει την Ελλάδα για τη μεταχείριση του Σ. Ξηρού, ήταν ικανή να συγκινήσει το τρομοδικείο.

Είναι φανερό, ότι πάρθηκε μια απόφαση καθ' υπαρχείαντος. Μια προκλητική απόφαση, που κουρελιάζει τον ίδιο τον αστικό νόμο. Για μια ακόμη φορά, το αστικό κράτος με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του εκδικείται αυτόν τον βαριά λαβωμένο αντάρτη πόλης. Με τον αργό θάνατο, στον οποίο καταδικάζει τον Σάββα Ξηρό, στέλνει ένα γενικότερο τρομοκρατικό μήνυμα σε κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

«Οι σώφρονες δεν πρέπει να μιλάνε, γιατί κινδυνεύουν να πουν βλακείς», σκεφτόμουν λίγο πριν αρχίσω να σας γράψω. Και κάνοντας την αυτοκριτική μου, κατάλαβα αυτό που ευθαρσώς και ευθραυσώς ομολογώ: «Έχω πει αρκετές βλακείς τον τελευταίο καιρό και δεν χρειάζεται να προσθέσω κι άλλες». Πρόκειται για σκληρές προσωπικές σκέψεις που προκάλεσαν ένα εσωτερικό τουσυνάμι –ξεκίνησε από τον οκεανό των στομαχικών υγρών–άρσης της αυτολογοκρίσιας και το πήγα παρακάτω, κοιτάζοντας στον σπασμένο καθρέφτη μου και αναλογιζόμενο πόσο μαλάκιας μπορεί να γίνει κάποιος.

Μόνη παρηγοριά σε τέτοιες δραματικές στιγμές, το βγαλμένο από τη ζωή (ποια Λάσκαρη ρε;) λαϊκό τραγούδι. Εκείνο που οι κακεντρεχίς λένε «σκυλάδικο», μα που αποτυπώνει τα πάθη, τους πόνους, τα μεράκια, μα κυρίως τον βαθύ πολιτισμό και το δυσθέρωτο επίπεδο του λαού μας. Γιατί τι άλλο από αυτά είναι οι στίχοι

την μπετονιέρα μην την παρεξηγάς
αυτή σου δίνει για να φας.

Αγωγαί που λένε οι φρίοι και σύμμαχοι της δύσης, στραφήκα κι εγώ στην ισχυρή τραγουδιστική πλειοψηφία και σαν καλός πλην απατημένος ψηφοφόρος του συγκυβερνώντος (τι θα πει με ποιους ρε;), γάργισα:

Μωρό μου μ' απογείωσες κι ύστερα με προσγείωσες
με απαλλοτρίωσες.

Μαζί μου ό,τι κι αν βίωσες το θυσίασες
με έκτισες, με σοβάτσιες και τώρα με γκρεμίζεις
και με τα μπάζα μου αλλού λακκούβες θα γεμίζεις.

Το βαθύ λαϊκό τραγούδι έρχεται από τα βάθη της ιστορίας του αδούλωτου ελληνισμού και φτάνει πληρέστατο και εμπλουτισμένο στις μέρες μας. Μπορεί οι ακραιφνείς πατριώτες να κατηγορούν άλλους λαούς ότι ήταν πάνω στα δέντρα όταν οι αρχαίοι Ελληνες έχτιζαν Παρθενώνες (ποια Μακρόνησος ρε;), άλλα τώρα στα δέντρα βρίσκονται οι ίδιοι. Και άδουν:

Δεν είμαι η Beyonce, είμαι η Ποπάρα
έχω και φωνή έχω και κορμάρα.

Δεν είμαι η Beyonce, ψήφισα τον Καμίνη
στάχτη και Burberry όλη η Αθήνα ας γίνει.

Σαφής σα φις και ευδιάκριτη η συχνά οδιάκριτη πολιτική ματιά των δημιουργών, φτάνει μέχρι τη στιχοπλοκή που προσέγγιει τη στήριξη των κυβερνητικών μέτρων και του μνημονίου:

Θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις, θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις
θέλω να ευχαριστηθείς και να μ' ευχαριστήσεις

Βέβαια, μετά απ' όλα αυτά, ο λαός θέλει να ξεδώσει και ξεχάσει βρει αδερφέ. Να φτιάχνεται όλη τη μέρα για να βγει τη νύχτα και να χορέψει στα τέσσερα τραγουδώντας

Ούτε φως και γρήλια ανοίγεις
δε με θέλεις εν ολίγοις.

Μου 'φυγε η ψυχή μέσα στην νύχτα
μ' αυτά που λες έτσι στην ψύχρα.

ί

ΚΟΝΤΡΑ

ΕΠΟ, UEFA, Super League, εχάσανε τη μπάλα, ένα κοπέλι κρητικό τους τα 'κανε μαντάρα...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Τα προηγούμενα χρόνια αυτή τη χρονική περίοδο, όποτε ασχολούμαστε με τις μεταγραφικές κινήσεις των ομάδων. Η φετινή χρονιά στο ελληνικό ποδόσφαιρο επικρατεί ένα απίστευτο αλαλούμ και η αθλητική επικαιρότητα έχει αποκτήσει ενδιαφέρον. Η προσπάθεια να εφαρμοστούν στην ελληνική πραγματικότητα τα κριτήρια αδειοδότησης, που έχει θεσπίσει η ΟΥΕΦΑ, έχει δημιουργήσει μια ανεπανάληπτη κατάσταση, στην οποία οι ανδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου κατηγορούν ο ένας τον άλλο. Μέχρι στιγμής, οι χαμένοι της υπόθεσης είναι ο Ήρακλής, που υποβιβάζεται με την κατηγορία της πλαστογράφησης εγγράφων, και ο ΟΦΗ, που λόγω χρεών και ελλείψεων στο φάκελό του δεν μπορεί να παίξει στα μπαράζ ανόδου, στα οποία, με βάση την ογωνιστική εικόνα των ομάδων στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής, θα είχε τον πρώτο λόγο για την άνοδο στη Super League.

Κάποιος που δεν γνωρίζει

χουν και άλλα πράγματα που θα πρέπει να σχολιάσουμε. Καταρχήν, έχουμε μια λυσσαλέα προσπάθεια από την πλευρά της ΕΠΟ και της Super League να μη δουν το φως της δημοσίτητας οι φάκελοι που έχουν καταθέσει οι ομάδες για να πάρουν αδειοδότηση, στο όνομα του αυτοδιοίκητου της ΕΠΟ. Κάποιος καλοπροσάρετος θα μπορούσε να δεχτεί το συγκεκριμένο επιχείρημα, όμως όταν την ίδια στηγή διαβάζουμε ότι 21 ομάδες ελέγχονται για την εγκυρότητα των φορολογικών και ασφαλιστικών ενημεροτήτων που έχουν καταθέσει και ότι τα τοπικά ΙΚΑ και οι εφορίες (το ρεπορτάριζαν αναφέρει 11 υπηρεσίες) δεν απαντούν εγγράφως στο ερώτημα αν τα έγγραφα αυτά είναι νόμιμα ή πλαστά, δεν μπορούμε ούτε εμείς να ειμαστεί καλοπροσάρετοι ούτε η ΕΠΟ και ο Πιλάριος να κρύβονται πίσω από το αυτοδιοίκητο και να απειλούν με τις πλάτες της ΟΥΕΦΑ. Αν πραγματικά ήθελαν να βγάλουν τις παρανομίες και να διώξουν τα λαμπόγια, θα έδιναν στη δημο-

σιότητα του φακέλους και θα αποδείκνυαν ότι, εκτός από τον Ήρακλή και τον ΟΦΗ, όλες οι άλλες ομάδες είναι σύννομες.

Δεν χρειάζεται να χαλάσουμε φαία ουσία για να απαντήσουμε γιατί δεν το κάνουν. Αν δοθούν στη δημοσιότητα οι φάκελοι, θ' ανοίξει ο ασκός του Αιόλου και θα ξεχθεί όλη η βρώμα που κρύβεται στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Ας μην ξεχνάμε ότι ο Πιλάριος, στην πρόσφατη συνεδρίαση του ΔΣ της ΕΠΟ, κατήγγειλε ότι δέχεται απειλές για τη ζωή του και μίλησε για το καθεστώς της ανομίας και της απιμωρησίας που καταδύναστεύει το ελληνικό ποδόσφαιρο. Μάλιστα, πρότεινε να ανασταλεί η λειτουργία της ΕΠΟ, προκειμένου να ταρακούνηθούν συνειδήσεις και να ξεκινήσει ο αγώνας ενάντια στη διαφθορά. Η πρότασή του, αν γινόταν δεκτή, θα σημανεί, εκτός των άλλων, ότι οι ελληνικές ομάδες δε θα μπορούσαν να παίξουν στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις και δε

νομίζουμε ότι υπάρχει σοβαρός άνθρωπος που να πιστεύει ότι την εννοούσε. Η τελική απόφαση για δεκαπενθήμερη αναστολή λειτουργίας, για συμβολικούς λόγους, επιτρέπει σ' εμάς τους κακοπροσάρετους να πούμε ότι είναι τσάμπα μάγκας και ότι όλα ήταν στημένα για να παραμυθίασουν το πόπολο.

Δυστυχώς για τον Πιλάριο και την παρέα του, δεν μπορεσαν να υπολογίσουν τον αστάθμητο παράγοντα. Η διοίκηση του ΟΦΗ αποφάσισε να τραβήξει την κατάσταση στα άκρα και να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια. Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών κατάφερε να μπλοκάρει τη διεξαγωγή των αγώνων μπαράζ της Β' Εθνικής ως τις 7 Ιουλίου, οπότε εκδικάζονται τα ασφαλιστικά μέτρα για να υποχρεωθεί η ΕΠΟ να

επανεξετάσει το φάκελο αδειοδότησης της κρητικής ομάδας. Μάλιστα, με δεδομένο ότι η κύρια αγωγή θα εκδικαστεί τον Οκτώβρη, μέχρι τότε δεν μπορεί να επικυρωθεί η βαθμολογία της Β' Εθνικής και κατά συνέπεια δεν μπορούν να ξεκινήσουν τα πρωταθλήματα. Πλέον, η προσπάθεια όλων είναι να πειστεί η διοίκηση της κρητικής ομάδας ν' αποσύρει την αγωγή της, με ένα ξεκάθαρο εκβιασμό: «αν δεν αποσύρετε την αγωγή, θα σας υποβιβάσουμε στη Δ' Εθνική». Μέχρι τη στιγμή που έκλεισε η στήλη, η διοίκηση του ΟΦΗ δήλωνε ανυποχώρητη, ενώ από την πλευρά της ΕΠΟ αποφασίστηκε να έρθει στην Αθήνα κλιμάκιο της ΟΥΕΦΑ για να παίξει το ρόλο του μπαμπούλα.

Ας ελπίσουμε ότι ο Μαχλάς και η παρέα του δε θα κάνουν πίσω, για να έχουμε ένα πολύ ενδιαφέρον καλοκαίρι.

Κος Πάπτιας
papias@eksegersi.gr

Πολλές επαναλήψεις κι ένα αισθηματικό δράμα δίνουν τον τόνο και αυτή την κινηματογραφική εβδομάδα.

Το μελόδραμα με τον τίτλο «Η γυναίκα που ονειρεύτηκε έναν άνδρα» του δανού σκηνοθέτη Περ Φλί είναι η αυτοκαταστροφική, εμμονική περιπέτεια μιας νεαρής παντρεμένης γυναίκας μ' έναν άνδρα που συναντά τυχαία στα ταξίδια της, τον έχει δει όμως πολλές φορές στα δινερά της.

Από τις επαναλήψεις μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η «Επαναστατημένη γενιά» του Βρετανού Λίντσεϊ Αντερσον, μια ταινία γυρισμένη τα ταραχμένα χρόνια της δεκαετίας του '60 (για την ακρίβεια το 1968) και απηχεί τις ρήξεις και την μετάβαση από την ασφυξία, την οπισθοδρόμηση και τον πουριτανισμό εκείνων των γενιών σε μια πιο ριζοσπαστική και φιλελεύθερη αντίληψη προγμάτων. Συγκεκριμένα, το «Εάν», όπως είναι ο ακριβής τίτλος της ταινίας, αναφέρεται στο εκπαιδευτικό σύστημα της Αγγλίας, που φυσικά αντιγράφει την αντιδραστική δομή ολό-

κληρης της κοινωνίας. Αυτή η σάπια εκπαίδευση στα δημόσια κολέγια της Βρετανίας, που στηρίζεται σε αυστηρή ιεραρχία, επιτείνει την ατομικότητα, τον κονφορμισμό αλλά και τον σαδισμό και δεν μπορεί παρά να καλλιεργεί ένα πνεύμα κυνισμού και αντίστασης. Γενιές και γενιές Βρετανών έχουν υποφέρει και «βασανιστεί» σ' αυτό το καταπιεστικό περιβάλλον. Το εξαιρετικό στην ταινία αυτή είναι ότι ο Αντερσον ανασυνθέτει τον χώρο και το χρόνο, εμπλέκει σκόπιμα τη φαντασία με την πραγματικότητα, τις επιθυμίες των ηρώων με τα αληθινά γεγονότα, την ίδια στιγμή που ο σουρεαλισμός εναλλάσσεται με τον κυνισμό. Το αποκορύφωμα φυσικά είναι η τελευταία σκηνή της ταινίας.

Αλλη μια ταινία που σχεδόν επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο είναι το «Πάρτο» του Μπλέικ Εντουαρντς με τον Πίτερ Σέλερς, γυρισμένη και αυτή το 1968, μια γνωστότατη κωμωδία που άφησε εποχή και για την οποία δεν χρειάζεται να πούμε περισσότερα.

Υπάρχουν όμως και επανεκδόσεις ελληνικών ταινιών. Ετοι, 50 χρόνια μετά, θα ξαναδούμε επετειακά τη «Συνοικία το δινερό» του Αλέκου Αλεξανδράκη.

Πρόκειται για μια συλλογική δουλειά των αριστερών καλλιτεχνών της εποχής εκείνης και γυρίστηκε με μεγάλες οι-

Κάτω τα ξερά σας από τους NAVAJO ANTIFA

Τα ξημερώματα της Τετάρτης 1/6 ο χώρος που στεγάζονται οι Navajo, δέχτηκε εμπρηστική επίθεση. Στην ανακοίνωσή τους, οι οργανωμένοι οπαδοί της Πλανοχαϊκής, που είναι γνωστοί για την αντιφασιστική τους δράση και τον αγώνα τους ενάντια στην επαγγελματοποίηση του ποδοσφαίρου και τη μετατροπή των ομάδων σε αθλητικές ΑΕ, κατηγορούν ως δράστες της επιθέσης κάποιους που καπηλεύονται το όνομα της Πλανοχαϊκής και κρύβονται πίσω από τον ανύπαρκτο Πατριωτικό Πυρήνα Οπαδών Πλανοχαϊκής.

Οι Navajo έχουν αντιδράσει έμπρακτα στην παρουσία του γνωστού και μη εξαιρετέου Κούγια στα διοικητικά της ομάδας τους και το τελευταίο διάστημα απέχουν από τους αγώνες του ποδοσφαιρικού τμήματος, κάνοντάς τους σκληρή κριτική. Η μαφιόζικη επίθεση είναι σίγουρο ότι δεν μπορεί να τρομάξει τους Navajo, όπως δεν έχουν τρομάξει ανάλογες επιθέσεις όλους όσους αγωνίζονται για ένα κόσμο χωρίς ρατσιστές, φασίστες και κοινωνική αδικία. Η στήλη εκφράζει την αληλεγγύη της στους οργανωμένους οπαδούς της Πλανοχαϊκής και τους εύχεται πολύ σύντομα να καταφέρουν ν' απαλλαγούν από τα «δεσμά» του Κούγια, που προσβάλλει με την παρουσία του την ιστορία της ομάδας τους.

Ομως, εκτός από τον Αχιλλέα Μπέο, υπάρ-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Το κίνημα της πλατείας

La classe operaia greca va in paradiso?

Ισπανία: αγώνας διαρκείας (αλλά σε... δόσεις)

Εκρηξη του ποσοστού ανεργίας – των ανέργων όχι...

Ν' ανοίξουν τώρα οι λογαριασμοί των ανέργων της Ελλάδας στην Ελβετία

No more group therapy, please

Ο χαφίες του «21ου αιώνα» συνεχίζει να δίνει κόσμο (αυτή τη φορά το συνθέτη του ανεπίσημου ύμνου των FARC)

◆ Υπό την αιγιδα του υπουργείου Πολιτισμού και του δήμου Αθήνας το φεστιβάλ Pride 2011 (πολλά αποσιωπητικά).

◆ Δηλαδή, να ψηφίσουμε τα ψηφοδέλτια της «Αμεσης Δημοκρατίας»;

◆ Μίκυς, ο πλατειακός.

◆ Εκτακτη συμφορά για 4 χρόνια.

◆ Σοβαρότερο πρόβλημα και από το δημοσιονομικό είναι η μετανάστευση, κατά τον εισαγγέλεα I. Τέντε. (Τα σκυλιά των αστών γαβγίζουν ανήσυχα).

◆ Κατηργήθη ο Πανίκας (ω, ναι).

◆ «Σύστημα σε παραλυσία» διαπιστώνει ο Κ. Ιορδανίδης (Καθημερινή, 9-6-11). Δηλαδή, το γαμήτι το ασάλιωτο που τρώμε κι έχουμε... παραλύει τι είναι;

◆ Εντάξει, διώξτε τον Παπακωνσταντίνου (έλα συ, φύγε συ), η αιμορραγία των ανεργοεργαζομενοκινητομένων συνεχίζεται.

◆ Να τον χαίρεστε τον Χόρχε Σεμπρούν (όσοι...) και πρώην υπουργό Πολιτισμού της Ισπανίας: «Αυτό που έγινε (σ.ο. επίθεση σε διδυμους πύργους) ήταν μια επίθεση κατά της δημοκρατίας».

◆ Ερευνα (λέμε τώρα) της Adecco Ελλάδας παρουσιάζει την πλειοψηφία των ελλήνων εργαζομένων να λέει «σφάξε με αγά μου, ν' αγιάσω». (από την Καθημερινή, Οικονομία, 9-6-11). Τους (ευσεβείς)

Ρυθμίζουμε τις οφειλές Μειώνουμε τις εισφορές

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Οι επιχειρήσεις που αφέλουν καπιτάλους καθετά μετρά, επιτέλουν 20% των τραπουλών εισφορών.
Έχουν εξαρθρωθεί τις οφειλές μας.

ΤΟ ΙΚΑ
Εφερρήστε πρόγραμμα μείωσης των διεργατικών εισφορών 10% για τις οφειλές επιχειρήσεων.

20%

10%

ΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΦΟΙΣΗ

Συμμαχούμε - Προσχωρούμε
Ασφαλισμένοι - Εξασφαλισμένοι

Autό το πήρε χαμπάρι η... πλατεία;

πόθους τους οι καπιτολιστές (δεν βλέπουν την ώρα να τους) παρουσιάζουν ως τελεσμένη προγματικότητα...

◆ Τακ-τακ. Ποιος είναι; Το ΕΤΑΚ.

◆ Και τηλέφωνο για ένταξη στην «περιφρούρηση» του Συντάγματος δίνει το ΠΑΜΕΤ.

◆ «Η τιμή της τοπούρας έφερε κέρδη στις ιχθυοκαλλιέργειες» (Το Βήμα, 9-6-11). Πώς

λέμε Γερουσλάνοι;

◆ Φυσικά και δεν αγανακτεί ο Γκαζμέντ Καπλάνι. Ούτε μουντζώνει τη Βουλή. ΑΥΤΟΣ δεν ονήκει εδώ και χρόνια στην «κατηγορία» των ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ.

◆ Το «Καραμαλής ή τανκς» του Μίκυ «Ξεχνά» ο Δ. Δανίκας (Το Βήμα, 9-6-11). Και άλ-

λες παρόμοιες γαργάρες (έκανε ο «έγκριτος» δημοσιογραφολόγος).

◆ «Νέος χάρτης επιδημιών» που οφείλεται (σε τι άλλο;) «στην είσοδο αλλοδαπών (που) άλλαξε το προφίλ της χώρας». Κατάφορα ψέματα στην Καθημερινή, 5-6-11.

◆ Σύσφιγη σχέσεων Κίνας-Κούβας.

◆ Χαιρετιστήριο (δχι συγχαρητήριο) του Περισσού στο «Κ»Κ Πορτογαλίας για τις πρόσφατες εκλογές στην Πορτογαλία (που παραβλέπει, βεβαίως, το ποσοστό της αποχής...).

◆ Ομούνει στον μαοϊσμό, είχε «κέρδη» στις εκλογές και η προεκλογική αφίσα του είχε σύνθημα «Por Um Governo Democrático e Patriótico - PC-TP» (ως απάντηση στην καπιταλιστική κρίση). Πρόκειται για το «Κομμουνιστικό Κόμμα Εργατών Πορτογαλίας»...

◆ Και τι δεν είχε συσσωρεύμενα («υλικός πλούτος») η μπέμπτο μπλάν στο Ψυχικό.

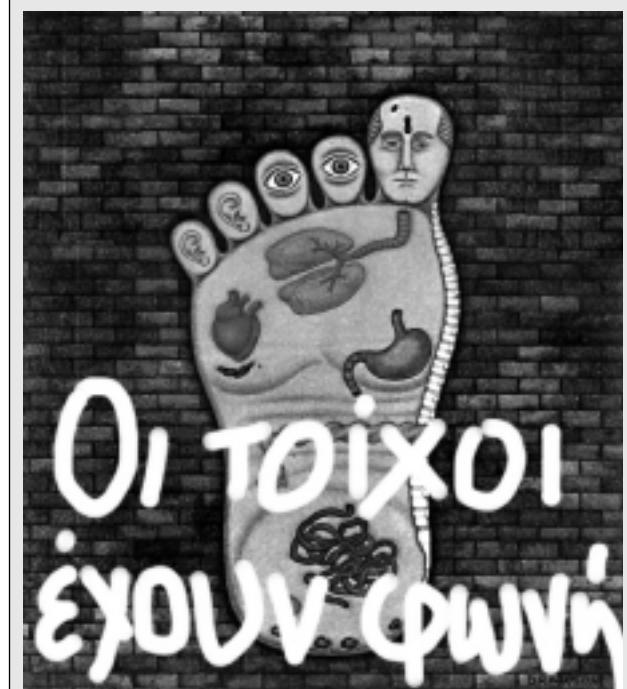
◆ Η Granma International (granma.cu – 9-6-11) δεν έχει κανένα πρόβλημα να αναγνωρίζει ως κομμουνιστικό το ανάλογο κόμμα της Κίνας και την Κίνα ως Λαϊκή Δημοκρατία (απ' αφορμή την επίσκεψη του Σι Τζινπίνγκ, μέλους της Διαρκούς Επιτροπής του ΠΓ της ΚΕ του «Κ»Κ Κίνας στην Κούβα). Ο Περισσός, όρογε, τι λέει επτί τούτου;

Βασίλης

Γιατί τοιρίζετε;

Αντιγράφουμε από το «Ριζοσπάστη» της 9ης Ιούνη: «Να προβοκάρει το ΚΚΕ και να διαστρεβλώσει τις κρυστάλλινες θέσεις του επιχείρησε χτες από τη Βουλή ο υφυπουργός Οικονομίας Φλιππός Σαχινίδης. Φέρνοντας στα μέτρα της κυβερνητικής προπαγάνδας τα όσα είπε σε πρόσφατη συνέντευξη της Η ΓΤ της ΚΕ του ΚΚΕ για το ευρά και την ΕΕ, ερμήνευσε τις δηλώσεις της ως εξής: «Είπε η Κ. Παπαρήγα ότι για το λαό είναι χρήσιμο να παραμείνουμε στην Ευρωζώνη και να έχουμε το ευρώ», γιατί «τυχόν έξοδος από το ευρώ θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στους πολίτες και στον λαό», προσθέτοντας μάλιστα πως «αυτή είναι μια υπεύθυνη στάση, μία υπεύθυνη τοποθέτηση». Συνεχίζοντας το ίδιο τροπάρι, ανέφερε ότι η στάση αυτή «μου προκάλεσε θετική έκπληξη», αφού «είπε κάτιο το οποίο μέχρι πρότινος ήταν ανήκουστο!»

Ελένη Σταματίου

◆ Ο λαός στις πλατείες ζητάει δημοκρατία – Να φύγουν τώρα κυβέρνηση-τρόικα – ΚΟΕ (αφίσα)

Σε κίτρινο φόντο η αφίσα, πέρα από τα συνθήματα δείχνει τρεις νέους να βαράνε κατσαρόλες. Πολιτικός οπορτούνισμός. Πολιτικός χαμαιλεοντισμός. Πολιτικός τσαρλατανισμός. Ο, τι και να πεις μέσα θα πέσεις. Και λίγο θα 'ναι. Τι ειδους είναι η δημοκρατία που ζητάει ο λαός; Μήπως δεν έχουμε δημοκρατία τώρα; Αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ελεύθερα ψηφίζεις και μετά γίνεσαι κοψοχέρης. Οπως αισθάνεται η πλειοψηφία αυτών που μουτζώνουν και βαράνε τετζερέδες στο Σύνταγμα. Διατύπωσε ο λαός αίτημα για κάποιου άλλου τύπου δημοκρατία; Το παιχνίδι με την τόχαμου άμεση δημοκρατία παιζεται στην οικονεί λαϊκή συνέλευση και το παιζουν εκείνοι που παριστάνουν τους αικομμάτιστους στην πλατεία, μπας και ξεγελάσουν κάποιους από το ακροστήριο. Μήπως ζητάει ο λαός εργατική δημοκρατία; Γιατί δεν τολμά να το πει η ΚΟΕ; Γιατί παιζει τόσο τσαρλατάνικα με μια λέξη που ξέρει πολύ καλά ότι έχει ταξικό πρόσημο. Δεν υπάρχει μια δημοκρατία, υπάρχουν τουλάχιστον δύο. Οταν γλείφεις τον κόσμο με τόσο χυδαίο τρόπο, όταν παιζεις με τον πόνο του, όταν ζητάς να φύγουν τώρα κυβέρνηση-τρόικα και περιμένεις να 'ρθουν οι εκλογές για να πεις το συμπλήρωμα («ψηφίστε εμάς»), είναι σήγουρο ότι θα την πληρώσεις.

◆ Εσάς δεν σας σώζει ούτε ο Τσακ Νόρις (αυτοσχέδιο πλακάτ στο Σύνταγμα)

Ενα χαρτόνι όλο κι όλο και τα γράμματα με μαρκαδόρο μαύρο. Εκτός από το όνομα του αμερικάνου ακροδεξιού ηθοποιού, που παιζει μόνο ρόλους σκληρών αστυνομικών που καθαρίζουν με τους «κακούς». Αυτό ήταν γραμμένο με πράσινο. Δεν έρουμε τι ακριβώς θέλησε να πει ο... ποιητής, πάντως είναι πολλά, πάρα πολλά τα αυτοσχέδια πλακάτ στο Σύνταγμα. Ο καθένας γράφει κάτι δικό του και το βγάζει φωτογραφία, για να το διανείμει μετά στο Διαδίκτυο. Κάποιοι, γλείφοντας εμετικά τον κόσμο που κατεβαίνει στο Σύνταγμα και τις άλλες πλατείες, ανακαλύπτουν σ' αυτή την πανστερμία και το αλαλούμ των συνθημάτων την «ομοφρία», το «αδέσμευτο», την «πολυχρωμία», το «πανηγύρι της δημοκρατίας» και άλλα τέτοια εύοσμα και εύχα. Την απουσία ενός στοιχειωδώς συνεκτικού λόγου, ενός κεντρικού συνθήματος έστω, ούτε που τη σημειώνουν. Μετατρέπουν σε αρετή την αδυναμία αυτού του κινήματος.

◆ ΓΣΕΕ – ΑΠΕΡΓΙΑ – Για τη δημόσια περιουσία και τα κοινωνικά αγαθά – Πέμπτη 9 Ιουνίου – ΟΧΙ ΔΕΝ ΠΟΥΛΑΜΕ – Απεργιακή συγκέντρωση πλ. Κλαυθμώνος 11 πμ (αφίσα)

Αγωνιστικός και πάλι ο γραφίστας, κατά παραγγελία των εργατοπατέρων. Στο φόντο της αφίσας κυριαρχούν σηκωμένα χέρια διαδηλωτών. Κάποια σε σχήμα γροθιάς, κάποια με το σήμα της νίκης κι ένα μόνο σε σχήμα μούτζας. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ανεβάζει τους τόνους στην προπαγάνδα, προσπαθώντας από τη μια να βγει η ίδια από το κάδρο εκείνων που τους μουτζώνουν και τους φωνάζουν ουστ και από την άλλη να χειραγωγήσει την αγανάκτηση των εργαζόμενων, εκτονώνοντάς την με τον τρόπο που γνωρίζει: μια ακόμη 24ωρη απεργία και μια παρεισιτωνεία, η οποία τώρα έχει και πιο γερές «πλάτες», δεδομένης της διακίρυξης περί μη βίας των «αγανακτισμέν

Ηταν πολύς, πάρα πολύς, περισσότερος από την προηγούμενη φορά ο κόσμος που μαζεύτηκε την περαισμένη Κυριακή στο Σύνταγμα. Κανένας υπόλογος δεν μπορεί να γίνει. Γιατί η συγκέντρωση ήταν σαν ένα κινούμενο ποτάμι. Κόσμος ερχόταν και κόσμος έφευγε σε μια διάρκεια πάνω από τρεις ώρες. Οπως γινόταν στις παλιές προεκλογικές συγκεντρώσεις των κομμάτων εξουσίας. Αυτή η συμπεριφορά του «πάω, μένω για λίγο και φεύγω» δεν είναι άσχετη από

γείας. Κι αν κάποιος δοκιμάσει να ζυμώσει την άποψή του, όπως έχει δημοκρατικό δικαίωμα, τρώει και ξύλο, όπως συνέβη με το ΚΚΕ (μ.λ.). Τόσο πλατιά είναι η... άμεση δημοκρατία.

Κι αφού οι διάφοροι φιλελεύθεροι μικροαστοί, που δεν αμφισβητούν τον καπιταλισμό, έκαναν τη ζύμωσή τους, παραμυθάζοντας τον κόσμο που μαζεύτηκε να τους ακούσει, ετοιμάζοντας μια ανάλογη εκδήλωση και για το Σύνταγμα. Θα φωνάξουν, λέει, ειδικούς, «με

Η πλατεία ήταν γεμάτη μ' αυτό το κάτι που θυμίζει αυταπάτη

σμο στο δρόμο.

Από κει και πέρα, αρχίζει το μανιπουλάρισμα. Αυτοί που είχαν πρώτοι την ιδέα, μεταφέρμενη από την Ιστανά, δεν παίζουν κανένα ρόλο. Εχουν εκ των προτιμάτων ξεπεραστεί. Μανιπουλάρισμα επιχειρείται από τα ΜΜΕ, που χαϊδέυουν αυτιά και ενισχύουν το ακομάτιστο και το ειρηνικό. Προσχή μην αισθανθεί ακόμα και την ανάσα σας ο μπάτσος. Προσχή μη σπρώξετε τα κιγκλιδώματα που τοποθετήθηκαν μπροστά από τον Αγνωστο Στρατιώτη. Τη Βουλή μπορείτε να τη μουτζώνετε και να τη σημαδέψετε με τα λείζερ (χρυσές δουλειές κάνουν οι συμπαθείς Πακιστανοί, που ανέβασαν την τιμή στα ύψη), απαγορεύεται όμως να παραβιάσετε το άβατό της.

Ολ' αυτά έχουν δημιουργήσει ένα κλίμα που έχει γίνει καθεστώς. Ουδείς προβληματίζεται αν κάτι πρέπει ν' αλλάξει. Ομως αυτό το καθεστώς είναι πολύ εύθραυστο. Ακριβώς γιατί όλος αυτός ο κόσμος δεν είναι ελεγχόμενος. Ελέγχεται από τους μύθους, από τις αυταπάτες, από τις ιδεολογικές και πολιτικές δουλειές. Τι γίνεται, όμως, αν σ' αυτό το σύστημα δημιουργηθεί μια ρωγμή; Κι αν η ρωγμή αυτή αρχίσει να διευρύνεται; Τότε ούτε ψύλλος στον κόρφο τους. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι στα επιτελεία έχουν ήδη έτοιμα σχέδια καταστολής. Η λαοθάλασσα, όμως, δεν έχει κανένα σχέδιο απάντησης.

Το πιο λυπτήρο είναι ότι η λαοθάλασσα δεν έχει καταφέρει να βρει ακόμα κοινή γλώσσα. Ο κόσμος βρίζει, μουτζώνει, αλλά πέραν τουτου ουδέν. Και δεν συζητά ο κόσμος. Άσε που δεν γουστάρει την πολιτική ζύ-

μωση. Ετσι, η μόνη μαζική ζύμωση είναι αυτή που γίνεται από τους ιδεολογικούς μηχανισμούς του συστήματος.

Αν, όμως, για τον πολύ κόσμο είναι λογικό –στις παρούσες συνθήκες– να συμπεριφέρεται μ' έναν γενικό αρνητισμό, τι να πεις για κείνους που εμφανίζονται σαν πρωτοπορία; Μιλάμε για εκείνους που μανιπουλάρουν τη «λαϊκή συνέλευση» της πλατείας Συντάγματος, παριστάνοντας τους ακομμάτιστους. Συνασπισμένοι, Συριζαίοι και λοιπές συγγενείς δυνάμεις, με συμπλήρωμα από την πολύχρωμη «ξωκοινοβουλευτική αριστερά». Το κόλπο έχει βρεθεί: ελάτε, μπείτε στην κλήρωση να μιλήσετε 1,5 λεπτό και μεις θα ρυθμίζουμε τα κρίσιμα θέματα από το παρασκήνιο. Οπως ποιοι θα μιλήσουν για το χρέος, το οποίο είναι το ένα από τα «δύο μεγαλύτερα προβλήματα που απασχολούν τη συνέλευση στο Σύνταγμα, αλλά και όλη την κοινωνία» και από τα οποία «πηγάζουν όλα τα άλλα» (το άλλο πρόβλημα είναι «η Ελλειψη ή και απόλυτη απουσία δημοκρατικών διαδικασιών στη λήψη αποφάσεων σε αυτή τη χώρα! Αφού, λοιπόν, ο καπιταλισμός ως σύστημα και η κρίση του, αποτελεσμα των οποίων είναι η κρίση χρέους, εξαφανίζονται και το αποτέλεσμα (το χρέος) βαφτιστεί πηγή όλων των δεινών, επιλέγονται και οι ομιλητές που θα «αναπτύξουν όλες τις αντίστοιχες απόψεις σχετικά με την αντιμετώπιση του χρέους». Και «ώλως τυχαίως» αυτοί οι ομιλητές είναι στελέχη του ΣΥΝ και της «Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου», με συγκεκριμένες απόψεις. Ολες οι άλλες απόψεις εξαφανίζονται ως διά μα-

έργο και μελέτες», οι οποίοι «θα πρέπει να μπορούν να προσφέρουν και να αναλύσουν ιστορικά παραδείγματα, που πλησιάσαν την άμεση δημοκρατία» και «να προτείνουν τις αναγκαίες αλλαγές στο σημερινό ελληνικό σύνταγμα προς μια αμεσοδημοκρατική κατεύθυνση!»

Τι να πεις τώρα; Να θυμίσεις

ότι τα συντάγματα είναι καταστατικοί νόμοι των οικονομικούς

καινοτομίας συστημάτων, που αντανακλούν τις αλλαγές που

έχουν ήδη συντελεστεί; Να θυμίσεις

ότι η Ελλάδα είναι μια καπιταλιστική χώρα, με ένα αστικό καθεστώς και καμιά συνταγματική αλλαγή ουσίας δεν μπορεί να γίνει, αν δεν αλλάξουν οι παραγωγικές σχέσεις; Ομως, ο οπορτουνιστικός συρφετός θελεί να βαφτίσει «άμεση δημοκρατία» τις απόψεις του για δημοψηφίσματα και οι ομιλητές του είναι έτοιμοι να «ζυμώσουν» εκείνους που θα προσέλθουν ως ακροατήριο.

Το γράψαμε και την προηγούμενη εβδομάδα. Αυτό που συμβαίνει «κάτω» δεν έχει καμιά οργανική επαφή με τη λαοθάλασσα που βρίζει και μουτζώνει «πάνω», ούτε ενδιαφέρεται να αποκτήσει. Είναι μια προσπάθεια πολιτικής κερδοσκοπίας από λόγους «πονηρούς», στην οποία συμμετέχουν –πινγμένοι στις αυταπάτες, στις ιδεολογικές προλήψεις και στην πολιτική ένδειος– και αρκετοί άλλοι, που δεν έχουν καταλάβει σε τι παγίδα έπεσαν. Οταν η πραγματική ζώη πτάλεται, με όλες τις αντιφάσεις της, κάποιοι προσπαθούν να καλουπώσουν ένα κομμάτι της, για να στηρίξουν μ' αυτό τα εποιμόρροπα πολιτικά μαγαζιά τους και να εμφανίσουν εξαγνισμένοι.

Αυταπάτες κατά παραγγελίαν

Δεν θα σχολιάσουμε βέβαια την τροτσιστική γκρούπα που ανακοίνωσε με κάθε επισημότητα ότι η επανάσταση ξεκίνησε («Μαρξιστική Φωνή»). Θ' ασχοληθούμε με τους πιο... σοβαρούς και... μετριοπαθείς. Αυτούς που έχουν κάνει σπίτι τους την πλατεία Συντάγματος, προσδοκώντας ν' αντλήσουν από εκεί εκλογικά οφέλη, γλείφοντας με απδιαστικό τρόπο τον κόσμο και υποκλινόμενοι στις πιο αντιδραστικές πλευρές του «κινήματος» που έχει δημιουργηθεί τις τελευταίες εβδομάδες.

Βέβαια, η μεγάλη μάζα, αυτή που κατεβαίνει στο Σύνταγμα κάθε Κυριακή και κάνει μια πραγματικά εντυπωσιακή παρουσία, αδιαφορεί παντελώς για τη «λαϊκή συνέλευση» της πλατείας. Ενδεχομένως να αγνοεί και την ύπαρξη της. Υπάρχει, όμως, ένας μικρότερος αριθμός ανθρώπων (δυο-τρεις χιλιάδες) που παρακολουθεί τα τεκταινόμενα στη συνέλευση και απ' αυτόν τον κόσμο προσπαθούν να αντλήσουν εκλογική πελατεία οι μασκαρεμένοι «μπ κομματικοί» που μανιπουλάρουν την κατάσταση.

Ο κ. Τσίπρας, απαντά εκστασιασμένος σε ραδιοφωνική του συνέντευξη, ότι το κίνημα των «αγανακτισμένων» είναι ικανό να φέρει πολιτική μεταβολή. «Οι μέρες που ζούμε είναι μέρες τομής. Η μαζική παρουσία του κόσμου θα φέρει σήμουρα πολιτική μεταβολή». Στη συνέχεια διαπίστωσε ότι η κυβέρνηση «δεν υφίσταται» και με το γνωστό εξυπνακίστικο ύφος του συμπλήρωρας: «απλά πρέπει κάποιος να το πει και στον Πρωθυπουργό».

Ο ντοπικός καρβέλια ονειρεύεται. Ομως ο κ. Τσίπρας δεν είναι τόσο αφελής ώστε να ονειρεύεται μια πολιτική μεταβολή με το κόμμα του επικεφαλής ενός μεγάλου συνασπισμού. Αυτά είναι απλώς προεκλογική προπαγάνδα. Αλλωστε, το κάζο των συντρόφων του στην Πορτογαλία, μόλις προχθές, είναι διδακτικό και για τον ίδιο. Εκείνο που ονειρεύεται, όπως συνέλευση, και με το γνωστό εξυπνακίστικο ύφος του συμπλήρωρας: «απλά πρέπει κάποιος να το πει και στον Πρωθυπουργό».

Αν ο Τσίπρας έχει κάθε λόγο ως χυδαίος ψηφοθύρας να λέει τέτοιες παπαριές, τι να πεις για την... αντικαπιταλιστική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που «χαιρετίζει τον αγωνιζόμενο λαό, αγανακτισμένο και αποφασισμένο, που παίρνει την υπόθεση στα χέρια του» και εκφράζει τη σιγουρία της ότι «οι εργαζόμενοι, η νεολαία και όλος ο λαός θα κλημακώσει τον αγώνα διαρκείας, με απεργίες, διαδηλώσεις, καταλήψεις, για να μπνει περάσει το Μημόνιο 2 (Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα) και το Σύμφωνο για το Ευρώ, για να ανατραπεί η άθλια κυβέρνηση Παπανδρέου και όλο το σάπιο πολιτικό σκηνικό, που εξυπηρετεί το κεφάλαιο».

Αφίνουμε στην άκρη το στόχο περί ανατροπής «του σάπιου πολιτικού σκηνικού που εξυπηρετεί το κεφάλαιο», που υπονοεί ότι χωρίς επαναστατική αλλαγή μπορεί να υπάρξει ένα πολιτικό σκηνικό που δεν θα εξυπηρετεί το κεφάλαιο (Σχολή δημιούργησε ο Περισσός με τη διά των εκλογών «λαϊκή εξουσία») και μένουμε μόνο στη διαπίστωση ότι ο λαός «παίρνει την υπόθεση στα χέρια του».

Τίνι τρόπω συμβαίνει αυτό; Με τις μούτζες, τα ουστικές σφυρίχτρες και τις περιοδικές περατζάδες στο Σύνταγμα; Αντί να υποβληθεί σε θετική κριτική αυτό το «